The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.
Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi".
Editor-in-Chief: ALEKSANDRS KUNDRATS.
Editorial and Business Office: 123 Huron St. Toronto, Ontario, Canada.
Telephones: EM 3-0792, EM 3-3239.
United States Editorial Offices:
New York: Editor — V. Irbe,
87 Ellwood St., New York 40, N. Y., U.S.A.
Telephone LOrraine 7-6470.
Chicago: Editor — K. Ķezbers,
2727 Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., U.S.A.
WEDNESDAY SEPTEMBER 4,

LATVIJA
AMERIKĀ

71. n-rs. TREŠDIEN, 1963. GADA 4. SEPTEMBRĪ 13. GADS

„AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH"

Latviešu laikraksts Amerikā
Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi".
REDAKTORS: ALEKSANDRS KUNDRATS.
Redakcija un kantoris: 123 Huron Street Toronto, Ont., Canada. Telefoni: redakcijai — EM 3-3239, kantorim — EM 3-0792 vakaros tālrunis — 766-2001
Nujorkas redakcijas vaditājs red. V. IRBE, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y., U.S.A., Tālrunis LOrraine 7-6470.
Čikāgas redakcijas vaditājs red. K. ĶEZBERS 2727 N. Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., USA
Tālruņi: DI 2-2324, BR 3-8681.

P. Grods

Odze azoti

Komūnistiskās Dienvidslavijas atbalstīšana ar ASV palīdzības līdzekļiem turpat vai desmit gadus bijis jautājums, kurā amerikāņu sabiedriskā doma nekad nav bijusi vienota. Noskaņojuma dažādība izrietusi no uzskatiem, ka amerikāņu tautai ar saviem dolāriem nebūtu jāatbalsta komūnistiskās diktātūras valsts, par kuru nevienam nav zināms, ko tā darīs un kā rīkosies izšķirīgu notikumu gadījumā.

Valsts vadība un zināmas parlamentāriešu aprindas tomēr domā citādi. Viņu ieskati ir, ka ASV ar savu palīdzību Dienvidslavijai Tito var atturēt no piesliešanās Padomju Savienības politikai. Jāsaka, ka visos šais garajos gados amerikāņiem šķietami izdevies atturēt Tito no ciešākas draudzības ar Pad. Savienību, lai gan bijuši daudzi gadījumi, kad Dienvidslavijas diktātors nosliecies krievu politikas pusē un asi kritizējis vai noraidījis Sav. Valstu rīcību. ASV visu to ir pieciešušas, turpinot atbalstīt Dienvidslavijas ekonomisko dzīvi un citas vajadzības, kas brīžiem bijušas visai akūtas.

Ja kādreiz kāds amerikāņu žurnālists brīdināja Sav. Valstis, ka ar nepārtrauktu atbalstu šai komūnistiskās diktātūras zemei ASV var izaudzināt sev ienaidnieku, tad šodien mēs vairs nestāvam tālu no šī fakta. Kremļa tiranns nekad nav zaudējis cerības „ņemt pie rokas savu mazāko brāli", un to viņš apliecina arī tagad, ciemodamies „desmit dienu atvaļinājumā" pie Dienvidslavijas diktātora.

Tikai naīvais spēj iedomāties, kā braukāšana ar jachtu Adrijas jūrā, vīnu nogaršošana Tito rezidencē un uzrunas dienvidslavu strādniekiem būtu viss šī „atvaļinājuma" saturā. Chruščeva nolūkos ir tagad dabūt pilnīgi savā pusē sarkano Tito kā idejisko sabiedroto cīņā pret Rietumu kapitālistiem.

Ja Dienvidslavija šodien ir saimnieciski nostājusies uz kājām, tad tur liels nopelns Savienoto Valstu palīdzībai, kas tādējādi ir sekmējusi komūnistiskas valsts nostiprināšanos, kuŗas mērķi, sistēma un idejas ir gluži pretējas sava atbalstītāja ideoloģijai un nolūkiem. Bet tas vēl nav viss: kaut kur Teksasā gandrīz vai nevienam nezināms, atrodas ārzemju armiju virsnieku apmācības centrs, kuŗa kursantu skaitā arī Dienvidslavijas virsnieki. Tā Savienotās Valstis ne tikai palīdzējušas Dienvidslavijas saimnieciskai dzīvei, bet arī tās militāram spēkam. Taču nevienam atklātībā arī nav zināmi visas šīs palīdzības plāni, cik plaši un dziļi tie skar Dienvidslavijas saimniecisko dzīvi un militāro stiprumu.

Sobrīd paceļas cits jautājums: ko darīs Savienotās Valstis, ja Tito pilnīgi iekļausies Kremļa apkampienos — ir iedomājies, ir saimnieciski? Stāvokļa skaidrais novērtējums būtu: tādā gadījumā ASV atraus savu palīdzību, un nodokļu maksātāji mazliet atelpos, ka viņu dolari vairs nekalpo komūnistu atbalstam, vismaz Dienvidslavijas virzienā.

Bet šai palīdzības straušanas momentā ASV būs jāpārdzīvo arī dziļas vilšanās un pašpārmetumu sajūta un jāatzīst, ka notikusi uzticēšanās komūnismam. Sav. Valstīm būs jāatzīst, ka ar komūnistiskās Dienvidslavijas tik ilgu atbalstīšanu, tā izaudzējusi odzi savā azotē, kas gatava uzbrukt.

Nav jābūt gaišreģim, lai pateiktu, ka šī palīdzības akcija, kas sniedzas miljonos dolaru, var atriebties Sav. Valstīm tādā veidā, ka Pad. Savienības vadītais komūnistisko valstu bloks kļūs ievērojami stiprāks ar vienu ķēķeli. Šāda notiku tiranns, arī Kremļa tiranns siro pa Tito zemi.

Rietumu pielaisto kļūdu skaitā šī būtu viena no lielākajām, ar grūti pārredzamām sekām. Bet, kļūdīties jau esot cilvēcīgi. Un tādēļ lielas asaru liešanas arī nesaidlošot pēc šīs tuvredzīgās un naīvās politikas sabrukuma.

Ja šais dienās apcirptās ārzemju palīdzības summās ir ietilpusi arī tā, ko ASV divu savu prezidentu laikā devusi komūnistiskai Dienvidslavijai, tad par to gan nevienam, atskaitot naīvos un tuvredzīgos, nederēs tu uztraukties.

VIENOTI CĪŅĀ PAR SAVAS TAUTAS UN TĒVZEMES BRĪVĪBU

Jaunais Dziesmu svētku karogs lai ir mūsu vienotājs!

Vareni skanēja mūsu dziesma Klīvlendā.

Skani, latvju dziesma,
Latvijai un latvju tautas slavai!

3. Vispārējie latviešu Dziesmu svētki Klīvlendā ir izskanējuši. Lai pateicība svētku rīkotājiem par pašaizliedzīgo darbu, kas nodrošināja šīs lielās latviešu kultūras manifestācijas tik spožu izdošanos.

Svētku dienas bija arī iespaidīgs apliecinājums ticībai mūsu tautas gara spēkam un vienotībai cīņā par brīvu Latviju.

Ikviens sarīkojums nepārprotami pierādīja, ka latviešu tautas lielā pārbaudījuma laikā apņēmīgā kopsolī ciešās rindās saslēgusies jaunā un vecā paaudze. Nav šaubu, ka mūsu dēli un meitas apzinās savu sūtību un viņu jaunās sirdis deg tēvzemes mīlestībā un gatavībā nest upurus Latvijas labad.

Lielo svētku degpunktā bija kopkoŗu koncerts. Svētkus atklājot, sirmais valstsvīrs, Latvijas sūtnis Vašingtonā prof. A. Spekke apliecināja ticību jaunās paaudzes sirdsdegsmei, latviešu tautas taisnās cīņas turpināšanai līdz uzvarai — tai dienai, kad pāri Latvijai atkal atspīdēs brīvības saule.

Pēc Sav. Valstu himnas un svinīga jaunā Dziesmu svētku karoga ienešanas svētku viesus sveica rīcības komitejas priekšsēdis K. Avens, tik zīmīgi skopos, vārdos apliecinot svētku mērķi: „Skani, latvju dziesma, šodien mātei Latvijai un latvju tautas slavai!"

Svētku runā Latvijas pilnvarotais ministrs Sav. Valstīs sūtnis prof. Dr. A. Spekke cita starpā norādīja:

„Maskava grib pagriezt vēstures ratu atpakaļ, bet mūsu tautas verdzības važas nokratīs. Kaut neaug debesīs, un bargi kungi ilgi nevalda — tā ir mūsu senču gudrība, kas spēkā vēl tagad, mūsu tautas drūmo ciešanu dienās.

Cīņā par brīvu Latviju mūsu jaunajai paaudzei ir jāiztur grūts un atbildīgs sabiedriskās un politiskās darbības pārbaudījums.

Nākamā paaudze mūs vērtēs, vai mēs esam pildījuši mums uzticēto uzdevumu."

Sūtnis aicināja jauno audzi jau tagad vēl dedzīgāk stāties brīvības cīnītāju priekšējās rindās, lai pārņemtu savās rokās visus cīņas ieročus par savas tautas nākotni.

Suminot sūtni, svētku apmeklētāju tūkstoši apliecināja, ka cienījamā valstsvīra aicinājums ir visu brīvo latviešu vēlēšanās.

Pēc ALA's valdes priekšsēža prof. Dr. P. Lejiņa apsveikuma vārdiem svinīgā ceremonijā prof. L. Bērziņš iesvētīja dziesmu svētku karogu.

Nealzmirstams bija brīdis, kad prof. A. Ābeles uzdevumā dir. P. Zuika nodeva virsdirigentam B. Skultem dārgu piemiņu —Pirmo dziesmu svētku diriģenta taktsziņi.

P. Zuika, velti pasniedzot, atcerējās tik zīmīgu latviešu tautas dainu:

Ko dziedāšu, ko runāšu
Svešu zemi staigājot?
Dziedāšu es savu dziesmu
Runāš' savu valodiņu.

Latvijas ministrs Savienotās Valstīs prof. A. Spekke teic atklāšanas runu.

GROMIKO RUNĀ PAR NEATKARĪGU BERLĪNI

BONNA PRASA BERLĪNES SIENAS NOJAUKŠANU UN VĀCIJAS APVIENOŠANU

Rietumu un Austrumu attiecīmju uzlabošanās pēc triju valstu atomlīguma un Pad. Savienības un komūnistu Ķīnas saspīlējuma pieauguma liek domāt par vēl tālākām sarunām, kur atkal dominētu Vašingtona, Londona un Maskava.

Jau laikā, kad atomlīgums tuvojās vienošanās stadijai, Pad. Savienība, pilnīgi pārņēmusi iniciātīvu savās rokās, deklarēja, ka atomlīgums ir tikai pirmais solis uz tālāku sadarbību. Ar tālāku sadarbību bija jāsaprot vispārējas atbruņošanās sarunas, debates Vācijas jautājumā un lielāka un paliekošāka skaidrība par Berlīni.

Vienā otrā punktā ārlietu ministrs Gromiko savus uzskatus tagad atklājis. Vairāku nedēļu ilgās vizītes laikā Pad. Savienībā Rietumvācijas parlamenta viceprezidents Dēlers prasīja Berlīnes sienas nojaukšanu un Pad. Savienības piekrišanu Vācijas apvienošanai.

Bet Vācijas apvienošana biedram Gromiko nebūt nav padomā. Ja tiek pieminēts Vācijas jautājums, tad tas nenozīmē debates par Vācijas apvienošanu, bet gan tikai par Vācijas miera līgumu, atstājot valsti dalītu. Un ne tikvien vairs kā dalītu. Cik var noprast no Kremļa jaunākās politikas, krievi sākuši kaldināt plānus trīs Vācijām — Rietumvācijai, Austrumvācijai un Rietumberlīnei. Pēdējā būtu apmēram tas pats, kas neatkarīga valsts ar valsts mēroga robežām. Bonna par šādu plānu nav sevišķi sajūsmināta, un var spriest, ka gluži tāda pati reakcija saga idāma arī no Sav.Valstīm, Anglijas un Francijas.

KRIEVI PIEVĀC AIZDOMĪGU SPIEGU

Londonas lielāko laikrakstu rokās nonākušas ziņas, ka kādreizējā diplomāta un žurnālista Harolda Filbija pēkšņā pazušanā no Beirutas, Libānā, šī gada janvārī vainīgi krievu aģenti. Filbijs vismaz desmit gadu spiegojis Padomju Savienības labā un laikus nobrīdinājis diplomātus Bērdžesu un Maklīnu, ka viņu spēlīte tuvojas beigām un pienācis laiks bēgšanai.

Spriežot pēc Londonas laikrakstu informācijas, Filbijam padomju spiegu dienestā sācis kļūt par karstu, un viņš bijis sagatavojies atklāt savas zināšanas britu pretizlūkošanas ierēdniem. Krievi, baidīdamies, ka Filbijs varētu atklāt kāda vēl joprojām aktīva komūnistu spiega vārdu Anglijas valdības aprindās, atzinuši par prātīgāku Filbiju jau laikus pievākt un nogādāt drošībā Maskavā.

No Filbija, Maklīna un Bērdžesa trijotnes šīs nedēļas sākumā presē tiek pieminēts arī pēdējā — Gaija Bērdžesa — vārds. Pēc ilgākas slimošanas ar sirdi, kādreizējais angļu diplomāts un komūnistu spiegs nīcis Maskavas Botkina slimnīcā. Par Bērdžesa nāvi viņa mātei Londonā paziņojis nelaika nodevīgais līdzgaitnieks Maklīns. Baidīdamies tikt notverti kā Padomju Savienības spiegi, abi angļi no savas dzimtās zemes aizbēga 1951. gada 25. maijā. Turpat piecus gadus par aizbēgušiem nekas skaidrs nebija zināms, un viņu atrašanās Maskavā oficiāli apstiprinājās vienīgi 1956. gada februārī, kad kādreizējiem diplomātiem Padomju Savienības galvaspilsētā notika preses konference.

KASTRO GAIDA INVĀZIJU

No Havanas ziņo, ka Kubā nule kā sākusies plaša bruņoto spēku, jo sevišķi lauku un pretgaisa artilerijas pārvietošanās, diktātoram Kastro steidzoties nostiprināt savas salas ziemeļu piekrasti. Spēku pārvietošanu un koncentrēšanu ved sakarā ar jaunām baumām par neizbēgamu invāziju.

Tā kā amerikāņi savu Floridas piekrasti rūpīgi apsargā un angļi dara to pašu Bahāmu salās, nedz no viena, nedz otra punkta pašreiz lielāka apmēra pret - Kastro invāzija nevarētu sākties. Tā domā arī pats Kastro, kas šoreiz uzbrukumu sagaida vai nu no Nikaraguas, vai kādas citas Centrālamerikas valsts.

Bēgļi, kas no Kubas sasnieguši Miami, zina stāstīt, ka pēdējo dienu laikā galvaspilsētā Havanā manāma neparasta padomju karavīru aktivitāte. Pēdējiem kā pašā Havanā, tā galvaspilsētas apkārtnē pilnīgi uzticēta dažādu stratēģiski svarīgu punktu apsardzība, kas sacēlusi neapmierinātu rūkoņu Kastro milicijas rindās.

Lai gan Padomju Savienība labu daļu sava karaspēka no Kubas izvākusi, amerikāņu Centrālā izlūkošanas aģentūra domā, ka Kubas komūnisma aizsardzībai salā vēl atrodas vismaz 8000 krievu karavīru.

(Nobeigums 8. lpp.)

Klīvlendas salidojumā Sav. Valstu DV zemes valdes pr-ks V. Hāzners, piedaloties DV CV ķēķeklim Kanadā K. Purmalim, Kanadas Vanadžu priekšniecei I. Breikšai un Ziemeļkalifornijas apv. pr-kam T. Sīlim, pasniedza DV CV piešķirtās nozīmes zeltā Sav. Valstu Vanadžu priekšniecei V. Freijai un pašaizliedzīgajām darbiniecēm A. Skulzei un A. Mangulsonei.

LATVIJA

71. n-rs. TREŠDIEN, 1963. GADA 4. SEPTEMBRĪ

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par mēn. $ 1.50; 3 mēn. $ 4.50; 6 mēn. $ 8.50; par gadu $ 16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $ 1.60; tekstā $ 3.20 - $ 6.40 par vienas collas slejas telpu.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.

Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var neatbilst redakcijas viedoklim.

P. Greizis.

DEMOKRATIJAS KRIZE

Pēdējā laikā jo bieži atskan brīdinātājas balsis, lai vērstu pilsoņu uzmanību un norādītu uz Savienoto Valstu demokratijai draudīgām briesmām. Skeptiķi saka, ka lielās valsts demokratiskā iekārta izkurtējusi un ka nav tālu diena, kad varu pārņems diktātūra. Kas un kāda veida diktātūra, — par to vēl klusē. Dzirdamas arī ironiskas piezīmes: — mums jau sen vairs nav ne brīvības, ne demokratijas.

Kā vienmēr un bieži te pārspīlē, bet bažas nav gluži bez pamata. Lielais valsts aparāts strādā ar traucējumiem un grūtībām. Mēģinot atrast cēloņus, jāatceras, ka demokratijas stiprums daudz atkarīgs no iedzīvotāju vispārējās un politiskās izglītības līmeņa, no viņu morālās stājas un līdzdalības valsts dzīvē. Kur zems izglītības līmenis, tur demokratija nekad nav iederējusies.

Iedzīvotāju vispārējais izglītības līmenis Savienotajās Valstīs ir pietiekami augsts, un vaina nav tur meklējama, bet daudz vainojama ir pilsoņu vienaldzība un pasīvitāte. Cilvēki maz interesējas par valsts un pašvaldību darbību, neizprot aktuālās politiskās problēmas un dažādo politisko partiju mērķus. Viņi vāji pilda savus pilsoņu pienākumus, kādēļ tikai puse piedalās vēlēšanās. Kandidāti savās aģitāciju runās ir tik daudz solījuši, bet ievēlēti tik maz pildījuši, ka tauta tiem vairs netic. Caurmēra pilsonis vairs nespēj savstarpējā ciņa. Plaši attīstījusies balsu pirkšana - pārdošana. Jo bieži uzvar tie, kas vairāk sola. Rēķinu, protams, tad sedz valsts kase. Tā pilsoņi paši sekmē korrupciju un vājina demokratiju.

Šis zemes demokratijai grūtības rada arī neasimilējamās minoritātes, kuru šaurās, nacionālās intereses diezgan bieži ir pretrunā ar valsts un majoritātes interesēm.

Nav jāaizmirst, ka arī komūnisti nesnauž, bet dara savu darbu, lai vājinātu pastāvošo iekārtu. Par viņu stiprumu un ietekmi nevar spriest pēc partijā reģistrēto biedru skaita. Komūnisti savu taktiku ir ļoti veikli piemērojuši ASV īpatnībām.

Augstāk minētie un vēl citi apstākļi un parādības liecina, ka Savienoto Valstu demokratija patiesi pārdzīvo nopietnu krizi un kā nav izslēgta varbūtība, ka tās vietā stājas diktātūra. Ja nu tas tā notiktos, — kas tad varētu būt nākamie varas nesēji?

Amerikāņu sabiedrība šad un tad ir biedēta ar militāristu varbūtēju apvērsumu. Tie, kas labi pazīst šīs zemes bruņotos spēkus un zina viņu tagadējo dislokāciju, šādas aizdomas kategoriski noraida kā nepamatotas baumas un saka, ka šādu baumu izplatītājiem pašiem, laikam, esot kaut kas padomā. Ir tiesa, ka līdz šim augstākā bruņoto spēku vadība nelocījās līdzi visām politiskām maiņām valsts galotnē, bet ar labu noliekas ar militāristu varbūtēju apvērsumu. Tie, kas labi pazīst šīs zemes bruņotos spēkus un zina viņu tagadējo dislokāciju, šādas aizdomas kategoriski noraida kā nepamatotas baumas un saka, ka šādu baumu izplatītājiem pašiem, laikam, esot kaut kas padomā. Ir tiesa, ka līdz šim augstākā bruņoto spēku vadība nelocījās līdzi visām politiskām maiņām valsts galotnē, bet ar labu noliekumu — lai saglabātu stabilu valsts aizsardzības politiku.

Tagadējā valdība jau no pašas sākuma pieteica karu „dumpīgiem" ģenerāļiem. Tiem, kas domāja citādi kā „boss," — bija jāiet. Tas rada aizdomas, ka doma par „stipras un vienotas" varas radīšanu tiek kaut kur citur perināta, ne Pentagonā.

Pašreizējā augsto amata vīru izvaicāšana senāta komisijā, sakarā ar noslēgto atombumbu paktu, labi rāda, cik tālu ir paveikts „tīrīšanas process" bruņoto spēku vadībā. Tikai viens — ģen. T. Pauers — iedrošinājās atklāti pateikt savas domas, kaut arī tās nesaskanēja ar partijas politiku. Viņa tiešais priekšnieks ģen. Lemejs izvairījās teikt to, ko domā.

Interesanti ir uzklausīt caurmēra amerikāņa domas šajā visai svarīgā jautājumā. Daži jūsmo par „nacionālo" diktātūru. Viņi domā, ka demokratijas nejēdzīgas cīnīties pret komūnismu un ka pasauli var glābt vienīgi „stiprie vīri."

Neapstājoties tuvāk pie diktatūrām, gribas vērst uzmanību uz Savienoto Valstu īpatnībām, kuru ir ļoti daudz, kādēļ arī tās neuzskaitīsim, bet ikviens, kas par tām ir interesējies, vērojis un vērtējis, domāju, pievienosies atziņai: ja šajā zemē pie varas nāks diktātūra, vienalga, kāds būs tās nosaukums un kāda karoga krāsa, — tā būs baiga. Tādēļ labāk nejūsmot par diktatūru, bet domāt un strādāt, lai sasirgusī demokratija ātrāk atveseļojas. Ja demokratija kādā zemē slikti darbojas, tad vainojama nav sistēma, bet cilvēki.

IZMISĪGAS SACELŠANĀS ATCEREI

Krievu emigrantu laikraksts „Posev", ap kuru pulcējās galvenokārt pēckara emigranti, atzīmē 1953. gada vergu nometņu sacelšanās desmito gadskārtu.

Kā vienu no pirmajām, kur tanī gadā notika sacelšanās, laikraksts uzskata Norilskas nometņu grupu. 1953. g. 28. maijā te vienā nometnē, vēl nenoskaidrota iemesla dēļ, sardze bija izšāvusi mašīnpistoles kārtu pret ieslodzīto grupu, nogalinot vairākus. Ieslodzītie bija pieprasījuši izmeklēšanu, pie tam nevis no vietējās administrācijas, bet izsauktas Maskavas komisijas puses.

Līdzsvaru prasību izpildīšanai ieslodzītie atteicās iet darbos, kā arī pieteica bada streiku. Streikojošai nometnei pievienojās pārējās. Kaut kā nemieru vadība izrādījās labi noorganizēta, un Norilskas administrācija bija spiesta paziņot, ka tā lūgusi Maskavu pieprasīto komisiju izsūtīt. Izrādījās, ka tā tomēr bijusi tikai viltība ieslodzīto pagaidu nomierināšanai, bet administrācija uzsāka izvest ieslodzītos nelielās grupās no nometnes, „izsijājot" no tādām grupām aizdomās turētos. Tas atklājās, nemieri pastiprinājās sadursmēs, kas vietām ilga mēnešus un prasīja daudz upuru nevien nemiernieku, bet arī apspiedēju vidū.

Tai pašā 1953. gadā, pēc Staļina nāves, uzliesmoja nemieri Džeskazganas nometnēs. Ieslodzītie uzstādīja rindu prasību, daļu administrācija solījās izpildīt. Sarunas veda čekas ģenerālis no Alma Atas, kas tikai vilka laiku, kamēr savelk vajadzīgo daudzumu spēku. Kad tas bija panākts, nemierus apspieda un tos, kuŗus uzskatīja par galvenjem nemiernieķiem, nošāva. Tomēr visspēcīgākie bija nemieri Vorkutas nometnēs, kur šachtas nr. 9 nodarbinātie ieslodzītie, skaitā pāri par 500, at bruņoja sardzi, pēc kam tā visu pār pārvarēja nometnes apsardzības spēkus, uzlauza noliktavas, pārģērbās civildrēbēs un mēģināja nokļūt Sibirijas mežos. Šī sacelšanās, tāpat kā dažas citas, piemēram Salechardas rajonā, bija notikusi jau 1950. g.

Vairākās vietās bija notikušas smagākas cīņas. Savas važas nokratīt ieslodzītie gan nespēja, bet tomēr asinis nebija gluži veltī lietas. Izbijusies administrācija un Maskavas vara bija spiesta šo to mīkstināt, kā arī pakāpeniski atbrīvot daļu ieslodzīto.

Pēc laikraksta ieskata no Vorkutas un citu nometņu nemiernieķiem iet būtiska saite uz tautu nemieriem Austrumvācijā, Polijā, Ungārijā un arī pašā Krievijā, ja arī tur vēl nav izpaudušies tādos apmēros, kā komūnistiem pakļautā rietumdaļā.

VIENS NO LABĀKIEM KOMŪNISMA IZTIRZĀJUMIEM

„A study of communism" by J. Edgar Hoover, Holt, Rinehart and Winston izdevums, 212 lpp. cena $ 4.50

Autors ir vīrs, kas Amerikā vislabāk pazīst komūnismu un zina visvarāk, ko par to teikt, jo viņš ir Federālēs izmeklēšanas biroja direktors, kas jau agrāk publicējis grāmatu par „krāpšanas meistariem" komūnistiem. Visai pasaulei būtu jāiegaumē šī kompetentā autora brīdinošie vārdi: **„Briesmas, kas no komūnisma draud brīvajai pasaulei, nav mazinājušās, tās tikai pieaugušas."** Komūnistu drauds top visai atklāts, kad autors mums pastāsta, ka komūnistu partijas locekļu skaits visā pasaulē pārsniedz 40 miljonus, ka komūnisms vēl arvienu saista zināmas grupas, un cik aplamas ir to illūzijas, ka šī partija cer savus spraustos mērķus sasniegt ar propagandu, frontes organizācijām, infiltrāciju nekomūnistu organizācijās un daudziem citiem paņēmieniem, kā komūnisti nepārtrauktā vērpē sev piekritējus brīvās pasaules universitātēs, kā brīvajā pasaulē darbojās komūnistu spiegi un ziņotāji, un kā zinātnes sasniegumi ir veicinājuši spiegošanas tehnikas attīstību. Tomēr E. Hūvera grāmata ir vairāk nekā komūnistu taktikas un mērķu atklāsme. Tā ir visai populāri sarakstīta kompetenta komūnisma teorijas un prakses iztirzājumu kvintesence. A study of communism būtu jāizlasa katram brīvās pasaules apzinīgam pilsonim, lai zinātu, kas tam var draudēt, nepretojoties komūnistu draudiem vai vilinājumiem.

A. K-ns

DRAUDZĪBAS UN PATEICĪBAS ZĪMĒ

Kopēja draudzība un vienam otra atzīšana ar pateicības izteikšanu bija iezīmīgas ievirzes 10. jubilejas nometnē „Daugava," kuŗa piedalījās Dzinteres 2. novada gaidas un Zemgales 3. novada skauti. Nometnē bija Mičigenā, Nuvego pilsētiņas tuvumā no 23. līdz 25. augustam ar vairāk nekā 200 aktīviem nometnotājiem.

Atzinības izteikšana ar pateicības vārdiem skautam pret gaidu, vadītājam pret vadāmo, jauniešu vecākiem pret audzinātājiem vai arī otrādi risinājās plašos vērienos.

Arī draudzība, kas ir viena no skautu - gaidu darbības izkopjamām īpašībām, nometnes 3 dienu darbībā, bija vērojama daudz pilnīgāk un krasāk nekā iepriekšējos gados. Pat jaunākie nometnotāji, kā: gaidas, guntiņas vai skauti, mazskauti, kaut gan viņi bija no Grand Rapidiem, Saginavas, Kalamazū, Detroitas vai arī Čikāgas, dzīvoja ļoti sadraudzīgi, tā ka vērojot sacensību gaitu bija iespaids, ka viena vienība būtu ar mieru, ja tikai atļautu, palīdzību sniegt otrai vienībai, kas parasti pie sacensībām nenotiek.

Nometnes sauciens: „Daugava viļņo, Daugava vieno, Daugavas nometne Latvijai aug!" jo skaļi izskanēja brāļu E. un V. Mežuļu vadītājā lielajā ugunskura vakarā, kuŗā bija lielākais viesu skaits.

Mazskautu dziesmu karā, vispirms pārsteidza mazo 7 līdz 11 gadu veco zēnu bagātās tautas dziesmu zināšanas un viņu disciplīna sacensībās.

Patīkami bija dzirdēt valodu, kuŗa šoreiz, varbūt, ar pavisam maziem izņēmumiem bija tikai — latviešu, to apliecināja šīs nometnes faktiskais saimnieks, amerikāņu skautu vaditājs, kuŗš, nometni slēdzot, teica: „Kaut es no jūsu valodas neko nesaprotu, mācījos un vēroju jūsu aktivitātes ar lielāko prieku." Par latvisku runāšanu rūpējās ikviens nometnes iemītnieks.

Nometnes komandanti skautiem bija vad. V. Mateus, gaidām — v. v. I. Stepe. Apakšnometnes guntiņu „Ogrī" vadīja v. B. Maļe, gaidu „Pērse" — vad. M. Kaņepe, vielgaidu „Aiviekste" — vad. I. Sīpole, mazskautus pārzināja vad. E. Avots, skautus — tn. d. A. Rieksts, dižskautus — tn. d. J. Ķesters, un roveŗus — tn. d. Fr. Sīpols. Nometnes saimnieks bija A. Valdmanis, saimniece — A. Tālberga. Galvenie tiesneši — gaidām vad. V. Mežule un skautiem vad. J. Zaļums — apsverot visu dienu visas darbības, paziņoja, ka Zemgales novada labākā vienība ar iegūtiem punktiem ir Jelgavas Kalamazū vienība; dziesmu karā — Tērvetes Detroitas vienība; skautu dziesmās — Jelgava Kalamazū. Kopsavilkumā II v. — Detroitai, III v. Grand Rapidiem, IV v. — Saginavai un V v. — Čikāgai. Dzinteres gaidu novadam par labāko vienību nometnē atzina Grand Rapidu, II v. — Kalamazū un III v. — Detroitai.

Ceļojošo balvu — koŗa „Dziesmu vairogs" pūra lādīti — saņēma Grand Rapidu gaidu vienība. Pēc nometnotāju apbalvošanas un vietu paziņošanas cildināja arī skautu un gaidu vaditājus, un 10 no tiem, katrs saņēma velti — grāmatu.

Nometni atklājot svētbrīdi vadīja māc. K. Hermanis, svētrīta dievkalpojumu — māc. J. Lazda un noslēguma brīdi — māc. A. Piebalgs un māc. J. Mekšs. Nometnē visu laiku uzturējās latviešu skautu prāks, vad. A. Grigors un jendas apgāda vad. J. Bērziņš.

Balvas nometnei bija no Latvijas sūtniecības Vašingtonā, ALAs, Sv.Pāvila draudzes Detroitā, Kristus draudzes Detroitā, Latviešu apv. Detroitā, Gr. Rapidu vec. padomes, Gr. Rapidu draudzes, Kalamazū vec. pad., Saginavas vec. pad., Dzinteres gaidu nov., Latviešu skolas Kalamazū, DV apv. Kalamazū, Korp. Kopas Kalamazū, Sv. Jāņa dr. Kalamazū, S. Rudziša, B. Braslas,Kalnāja apg.u.c.Nometnes vadība saņēma arī daudzus rakstveida sveicienus un laba vēlējumus, starp tiem sūtņa A. Spekkes, ALAs prža P. Lejiņa, daudzu organizāciju un personu apsveikumus.

V. Bokis.

KLUSS ZINĀTNIEKS PĒDĒJĀ GAITĀ

Ar sirds trieku Austrālijā 13. augustā miris fizikis Jūlijs Rožlapa. Šis ir liels zaudējums visai zinātnieku saimei, grundzāliešiem, un, protams, ģimenei, kuŗu viņš tik ļoti mīlēja.

Jūlijs Rožlapa dzimis pirms 57 gadiem Grundzāles pabasta Birdēs, kur viņa tēvam piederēja priekšzīmīga saimniecība. Viņa tēvs iš neatlaidīgs cīnītājs par latviešu labklājību un cenšas atbalstīt visiem spēkiem izglītības centienus un sabiedriskos darbus.

Jūlijs Rožlapa beidzis Gaujienas ģimnaziju 1928. g. Tēvs grib viņu sūtīt kara skolā, bet jauneklā veselība to neatļauj un viņš iestājas Latvijas universitātes matemātikas fakultātes fizikas nodaļā, kuŗu viņš beidz ar uzslavu. Studiju laikos J. R. strādā maizes darbu VEFa fabrikā par instruktoru un zīmētāju un ātri iegūst vadības atzinību. 1939. gadā viņš izpelnās balvu par nelūztošas, vaskotas gumijas pārklāja atrašanu.

Jau studiju laikā viņš ir subasistents pie prof. Liberta, un pēc viņa nāves pie prof. Gulbja. Kādu laiku māca matemātiku Rīgs pilsēts vakara ģimnazijā un aridskolā. J. R. pieder pie studentu korporacijas Fr. Academica saimes. Vieglas smiltis svešumā.

J. Z.

Jāņa Šķirmanta
APGĀDAM
JAUNA ADRESE:
828 Hinman Av.,
Evanston, Ill., USA.

Abpus Pirenējiem

Kad rītos, kā parasti, paraugos pa logu ārā, Pompon, šis kundziskais ģimenes kaķis un visu mīlulis, vairs nesildās uz vīnogu apstīgotā sētas mūŗa, savā iemīļotajā vietā. Vairs nav siltais oktobris. Laiks, arī šinī, šīto straumju apskalotajā Eiropas krastā, sliecas arvien tuvāk ziemas vidum. Jau sen cilvēki vairs nesēž cieši kopā, ēnu meklēdami, apjumtajās kafejnīcu priekšās. Vairs neslīd mašīnu straumes sestdienu un svētdienu rītos uz okeana piekrasti — Arkašonu, vai uz dienvidiem — San Sebastiānu vai Biaricu. Vasarā un agrīnajā rudenī pamazāk apmeklētā studentu virtuve nu stāvgrūdām pilna. Novembŗa sākumā universitātē sācies jaunais mācību gads — pēc gaŗa gaŗajām vasaras un rudens brīvdienām. Cilvēks šajā Francijas daļā pārāk mīl sauli, omulību un atpūtu, lai pārāk daudz nodotos garīgai piepūlei. Rudens, un dažkārt jau tīri salnīgās dienas, liekas, tuvinājušas cilvēkus vienu otram. Spraigāk rit sarunas kafejnīcās, cilvēki labprāt smejas vai iekarst diskusijās gaŗajās pusdienas stundās ēdnīcās. Un kad atkal kādreiz tāluma ilgu un kuģu sirēnu vilināts, iegriežos vecajā, šaurajā ostas restorānā, tad liekas, cilvēki ir devīgāki un laipnāki pret mēmo vijolnieku ar dziļajām lūdzeja acīm, kas, katru reizi man šeit ienākot, spēlē Rachmaņinova Prelūdi, lai pēc tam, it kā vainu izpirkdams, pēkšņi pārietu jautrā Vines valsī. Bet viņa valsis ir tik skumjš un melancholisks kā šīs pelēkās rudens dienas citkārt tik dzīvesprieciģajā Bordo.

Rudens tomēr neiesit nekādu robu dienvidfrancūža optimistiskajā un gludajā dzīves plūsmā. Spraigās sarunas pēc vakariņu maltītes nu ir koncentrētas ģimenes ēdamistabā, dārzā, parka pastaigās vai kafejnīcās. Ir trīs lietas, kuŗu dēļ es francūzi apbrīnoju un apskaužu: optimisma, laipnā šarma un neizsīkstošā sarunu tematu krājuma dēļ. Šīs sarunas, jā, tajās slēpjas kāda māksla, kāda mantota tradicija. Tās ir kā kādas virtuozas improvizācijas ap dziļāku vai vieglāku tēmu, smalkjūtīgi un akrobātiski neskaŗot dziļumus, pārāk neiekarstot, beigās tomēr paliekot bezpersoniskas. Varbūt tādēļ es pēc viņām tā ilgojos, bet pēc tam no galda cejos it kā mazliet vīlies.

Kaut kas kopīgs ir cilvēkiem abās pusēs Pirenējiem — bez vīna viņu dzīve būtu grūti iedomājama. Abpus šai varenajai kalnu grēdai aizstiepjas nepārredzami vīna lauki, tāpat kā kādreiz Zemgalē kviešu lauki. Katŗs francūzis patērē caurmērā tuvu pie 150 litru vīna gadā: vairāk kā jebkuŗas citas zemes iemītnieks, turpretī caurmēra alus patēriņš Vācijā ir tikai 95 litri uz personas. Vīnu lielākoties patērē pie bagātīgās pusdienu maltītes, kas ir francūžu dienas svarīgākais notikums. Kad nesen Tulūzā, kādā vīna noliktavā izcēlās ugunsgrēks, tad ugunsdzēsēji nemaz nemēģināja glābt ēku, bet tūlin steidzās nogādāt drošībā kastes ar vecu vīnu. Tā arī ēka nodega. Otrā dienā laikrakstu slejas pildīja uzņēmumi ar „varonīgajiem" ugunsdzēsējiem — vīna glābējiem. Tas, protams, var notikt tikai Francijā. Cik Ziemeļeiropas un Holandes ielās parasts redzēt smagās mašīnas ar iebūvētiem piena tankiem, tikpat bieži Parīzes, Marseļas un Bordo ielās redz tādas pašas mašīnas ar milzīgiem vīna tankiem.

Viens no ievērojamākiem notikumiem šeit visā gadā ir vīna ražas ievākšana. Kad Medokas apgabalā, vienā no Francijas slavenākajiem vīna rajoniem, sākās vīnogu ražas novākšana un pārstrādāšana vīnā, biju izbraucis turp šo ievērojamo notikumu vērot. Ka ne tikai francūzim vien šis ir nozīmīgs notikums, liecināja neskaitāmās ārzemju tūristu mašīnas slavenās Margo priekšā, kas ir viena no slavenākajām Francijas vīna darinātavām. Kad atvēru viesu grāmatu, lai tur parakstītos, tad acis nejauši atdūrās kādā lapā ar vienu vienīgu parakstu: „Conrad Adenauer". Visinteresantākās ir vīna darītavas, kur, tāpat kā 15. un 16. g. s., vīnu vēl spiež ar rokas spiedēm.

Ja man kāds jautātu, vai man patīk Dienvidfrancija, tās lauki, tās pilsētas, tad būtu grūti atbildēt jā vai nē. Dievndfrancija ir, protams, interesantākā un skaistākā Francijas daļa. Sevišķi tās slavenās jūrmalas — Vidusjūras kūrortiem, vai arī Atlantika akmeņainie, reizēm mežonīgie krasti ar pazīstamajām peldvietām — Hendaju, Biaricu, Arkašonu. Bet tās laukiem trūkst tipiski laucinieciskā, kā to vēl atrod Ziemeļeiropā, Holandē, Vācijā un arī Ziemeļfrancijā. Pilsētas, kā Marseļa un Bordo, ir gan piebārstītas 18. un 19. g. s. lieliskiem architektūras paraugiem, centros, sevišķi Tulūzā un Bordo, ir daudz skaistu bulvāru, bet visumā tās liekas saspiestas, atgādina akmens sprostus, kur cilvēkam tikko atstāts gaiss elpošanai.

Manuprāt pats interesantākais zemes stūris d.-r. Eiropā ir baskuapdzīvotais apgabals Rietumpirenējos. Šī vecā kultūras tauta, kuŗa bez savas valodas saglabājusi vēl daudzas no savām paražām un apģērba (basku beretes pazīstama visā pasaulē) ir sevišķi sīksta un patstāvīga tautas, kas daudzajos gadu simteņos vēl nav tikusi samalta starp diviem dzirnakmeņiem — Spāniju un Franciju. Neskatoties uz biežo emigrāciju (sevišķi uz Dienvidameriku) basku vēl skaita ap 800.000 — 900.000, vairums viņpus Pirenējiem — Spānijā. Visā pasaulē kādreiz bija pazīstamas augstās „koka kājas", kuŗas lietoja basku gani, lai labāk varētu pārskatīt ganāmpulkus. Tagad gan basku tamburīni, beretes un šīs koka kājas tiek vairāk darinātas tūristu piemiņlietu krājumiem.

Pirenēji nav tikai fiziska un ģeografiska robeža starp divām valstīm. Tie arī šķir divas garīgas pasaules, divas civilizācijas, divas dažādas attieksmes pret pasauli. Ziemeļos paliek pilsoniskā, dzīvot priecīgā, jovialā, labi pārtikušā, omulīgā Francija, dienvidos — nabadzīgā askētiskā, sociāli neizlīdzinātā Spānija. Liekas, šajā zemē vēl viduslaiku mantojums un katolicisma garīgais iespaids zemes un cilvēku vaibstos patvēries visilgāk. Pretēji francūzim, spānietis ar labas omas izpausmi jeb smaidu nerīkojas daudz skopāk. Viņam mazāk iemesla smaidīt. Spānija joprojām pieder pie Eiropas visnabadzīgākajām zemēm, un, ja ar kāda neparedzēta brīnuma palīdzību vai diktātora Franko nāvi nenotiks agrārā reforma, sadalot milzīgās latifundijas starp zemes apstrādātājiem, tad šo stāvokli nekas arī tuvākos gados negrozīs. Nabadzība rada neapmierinātību, tā savukārt audzē komūnisma dīgļus, un šī sēkla jau pamatīgi iesakņojusies dažādās Spānijas malās, bet diktātūrā, protams, nespēj savu „krāsu" parādīt. Par to, ka nekādas reformas Franko dzīves laikā nenotiks, vienis prātis ir visi viņa pretinieki un pat atbalstītāji, neskatoties uz pēdējā laika oficiālajām runām un solījumiem. Franko ir labi pazīstams kā fanātisks konservātīvisma un izolācionisma aizstāvis.

Tomēr, ja ne sausajos un neauglīgajos Estramadūras un Kastilijas klajumos, tad lielpilsētās — Madridē un Barselonā — arī Franko konservātīvisms nav varējis zemi atstāt tajā stāvoklī, kādā tas to pārņēma pirms 26 gadiem. Šajās divās lielpilsētās valda īsta, lepna un moderna Eiropas metropoļu atmosfaira ar daudzu desmitu stāvu augstām celtnēm un visiem Vakareiropas lielpilsētu kārdinājumiem. Kāds neparasts vaibsts Spānijas pilsētu (izņemot „rietumniecisko" Barselonu) sejās — īpatnais dienas sadalījums. Birojos nereti darbu sāk ap plkst. 10 vai 11 priekšpusdienā. Veikali vēlu rītā atvērti, slēdz ap plkst. 12—13, lai tos atkal atvērtu plkst. 16 un slēgtu tikai vēlu naktī. Šajā ziņā man madridiešī atgādina kādus citus „nakts putnus" — ņujorkiešus. Ārzemniekus pārsteidz arī lielais aklo cilvēku skaits. Tie, pārdodot loterijas lozes, stāv uz katra dzīvāpalīdzību vai diktātora Franko ka stūŗa.

Cik Ziemeļeiropā — Zviedrijā, Norvēģijā — grūti tveramas un izlīdzinātas ir pretišķības starp dzīvi pilsētās un laukos, tikpat krasas šīs pretišķības ir Spānijā. Spānijas reti apdzīvotajos klajumos, izkaisītajās sādžās mīt nabadzīga ļaužu masa, kuŗu saules iededzinātās sejas vago rūpju rievas — ass pretstats labi ģērbtajam, izveicīgajam, pašapzinīgajam pilsētas caballero vai elegantajai señoritai, kuŗas nebūs pārspīlēts, ja teikšu, ir Eiropas skaistākās sievietes. Ja laika oficiālajām runām un solījumiem. Franko ir labi pazīstams kā fanātisks konservātīvisma un izolācionisma aizstāvis.

Tomēr, ja ne sausajos un neauglīgajos Estramadūras un Kastilijas klajumos, tad lielpilsētās — Madridē un Barselonā — arī Franko konservātīvisms nav varējis zemi atstāt tajā stāvoklī, kādā tas to pārņēma pirms 26 gadiem. Šajās divās lielpilsētās valda īsta, lepna un moderna Eiropas metropoļu atmosfaira ar daudzu desmitu stāvu augstām celtnēm un visiem Vakareiropas lielpilsētu kārdinājumiem. Kāds neparasts vaibsts Spānijas pilsētu (izņemot „rietumniecisko" Barselonu) sejās — īpatnais dienas sadalījums. Birojos nereti darbu sāk ap plkst. 10 vai 11 priekšpusdienā. Veikali vēlu rītā atvērti, slēdz ap plkst. 12—13, lai tos atkal atvērtu plkst. 16 un slēgtu tikai vēlu naktī. Šajā ziņā man madridiešī atgādina kādus citus „nakts putnus" — ņujorkiešus. Ārzemniekus pārsteidz arī lielais aklo cilvēku skaits. Tie, pārdodot loterijas lozes, stāv uz katra dzīvāpalīdzību vai diktātora Franko ka stūŗa.

Cik Ziemeļeiropā — Zviedrijā, Norvēģijā — grūti tveramas un izlīdzinātas ir pretišķības starp dzīvi pilsētās un laukos, tikpat krasas šīs pretišķības ir Spānijā. Spānijas reti apdzīvotajos klajumos, izkaisītajās sādžās mīt nabadzīga ļaužu masa, kuŗu saules iededzinātās sejas vago rūpju rievas — ass pretstats labi ģērbtajam, izveicīgajam, pašapzinīgajam pilsētas caballero vai elegantajai señoritai, kuŗas, visi viņa pretinieki un pat atbalstītāji, neskatoties uz pēdējā

GRIEĶIJAS CEĻOJUMA POĒZIJA UN PROZA

Margarita Āusala

Kāds grieķu rakstnieks ir teicis, ka redzēt Grieķiju, tās kalnus, klintis, līdzenumus nozīmē redzēt vietas, kur cilvēka gars ir uzvarējis materiju. Šķiet, ka viņam ir taisnība. Grieķija ir Eiropas kultūras sūpuļs: Eiropas mākslā, literatūrā, zinātnē, filozofijā, tēlniecībā, arhitektūrā — viss tas ir meklējams Grieķijā. Seit var soli pa solim izsekot Eiropas kultūras uzvaras gaitai,— kultūras uzvarai par barbarismu.

GUNARS BRAČS

Jaundienvidvelsas universitātē beidzis architektūras fakultāti. Bračs studijas turpinās maģistra grada iegūšanai. Viņš ir korporācijas Fraternitas Imantica loceklis.

Katra vieta Grieķijā ir saistīta ar kādu vēsturisku teiku. Ceļā uz Delfiem mēs braucam cauri ielām, pilsētai, kuŗai ir bijusi liela loma Grieķijas patstāvības pēdējā periodā. Lūk, saurā aiza, kur Oidips sastapis savu tēvu un, nepazīstot to, sadursmē viņu nogalinājis.

Ceļš uz Delfiem pārsteidz ar savu īpatu, mežonīgo skaistumu: augstas, kailas klintis, kuŗas tikai vietām nedaudz atdzīvina skuju koku zaļums. Pāri tām paceļas majestātiskais Parnasa kalns, — Apollona un mūzu mītne, tā virsotni klāj sniegs.

Vispirms apmeklējam Delfu mūzeju,— baltu askētiski vienkāršu celtni starp zaļiem krūmiem un ziedošiem sārtiem oleandriem. Tur novietoti Delfos atrastie priekšmeti: vāzes, kolonnu atliekas, metopas, arhaiskas skulptūras un no klasiskā laikmeta mākslas darbiem slavenais „Braucējs", kuŗa sejas olimpiskais miers un stingrā nopietnība pārsteidz skatītāju.

Interesantākas par mūzeju ir pašas Delfu svētnīcas atliekas. Tā ir svētnīca, veltīta Apollonam, šim visgrieķiskākam no senās Grieķijas dieviem. Grieķu mitoloģijā ir vienmēr cīnījusies savā starpā 2 pretēji elementi — apolloniskais un dioniziskais. Delfos — tā orākulā — apolloniskais, t. i. intelektuālais, mierīgais elements ir guvis virsroku par vētraino, jutekliski kaislīgo Dionisa garu. Liekas, ka ir taisnība tiem, kas saka, ka visa grieķu kultūra ir ietverta starp Delfu svētnīcu, t. i., tās orākulu, Epidaura teātri, Olimpijas sacīkstēm un, protams, Atēnām. Tikai kolonnu atliekas ir palikušas no Delfu svētnīcas; tās izceļas uz zaļo ciprešu, sudraboto olīvu koku un sārto oleandru ziedu fona.

Delfi ir it kā visas senās Grieķijas vēstures simbols: uzraksti uz sienām un svētnīcai dāvātās statujas stāstīja par 3 galveniem notikumiem Grieķijas vēsturē — grieķu un persiešu karu, Peloponnesas karu un cīņu, kas noveda pie Ļevu hegemonijas.

Pie Delfu orākula griezās visi — ir valstsvīri, ir privātpersonas un, pateikdamies par padomu, tie dāvāja Delfu svētnīcai statujas, dažas no tām bijušas pat no zeltā un ziloņkaula. Statujas novietotas abās pusēs ceļam, to bijis lieis daudzums, bet tās visas gājušas bojā. Daļa no tām nolaupīta: seviški daudz statuju nolaupījis Delfu svētnīcai romiešu karavadonis un mākslas cienītājs Sulla. Par to stāsta šādu anekdotu. Lai atbaidītu Sullu, Delfu priesteri likuši kādam skaistam jauneklim tēlot Apollona dēlu un nostādījuši to ar liru rokā pie svētnīcas ieejas. Sulla tomēr neesot ļāvies iebaidīties un smaidīdams paskaidrojis: Apollons zinot, ka viņš — Sulla — esot Apollona un mūzu draugs. Ir arī anekdots par orākula priesterieni, pitiju. No sākuma pitijas bijušas skaistas jaunavas, bet pēc kāda „mīlas incidenta" pitijas uzdevumiem izmeklētas neglītas vecenes!..

Mums rāda mūzām veltītu Kastalijas avotu vai vismaz avotu, kuŗš savu ūdeni saņemot no tā! Mēs dzeŗam tā ūdeni ledus aukstumā, jo gīds apgalvo, ka tas iedvesmojot visus mākslinieciskai radīšanai, pie kam tas iedarbojoties 4 dienu laikā(!). Nevaru tomēr teikt, ka šo 4 dienu laikā būtu manījusi kādu sevišķu iedvesmi!..

Klusums un miers valda Delfos, atskaitot nemitīgo cikādu „mūziku", kuŗa skan pat pēc saules rieta.

Vēl lielāks klusums un miers valda Olimpijā. Arī šeit ir tikai senās godības atliekas — drupas. Arī Olimpijas sacīkstēs izpaudās Apollona gars: piemēram sacīkšu laikā bija jāpārtrauc visi kari. Vienu reizi spartieši ceļā uz Olimpijas sacīkstēm apbruņoti izgājuši cauri kādam grieķu novadam, par to viņi bezmaz izslēgti no sacīkstēm uz visiem laikiem. Sacīkšu noteikumi bijuši ļoti stingri: tikai grieķi varējuši tanīs piedalīties un Olimpijas priesteris uzdrošinājies aizliegt pat pasaules uzvarētājam Makedonijas Aleksandram Lielajam apmeklēt sacīkstes. Pēdējais atbildējis uz to ar aizliegumu — sarīkot sacīkstes. Arī sievietēm bijis aizliegts apmeklēt sacīkstes: ja kāda sieviete atrasta skatītāju starpā, tad tā notiesāta uz nāvi. Izņēmums noticis tikai vienu reizi, kad vīrieša tērpā sacīkstes apmeklējusi kāda sieviete: tā piederējusi pie ģimenes, kuŗas locekļi bijuši vairākkārtēji uzvarētāji Olimpijas sacīkstēs. Katrs grieķis vismaz vienu reizi mūžā apmeklējis Olimpijas spēles.

Mēs skatām stadionu. No slavenā Zeva templa palikušas tikai atliekas. Mums rāda slavenā tēlnieka Feidija darbnīcas vietu, jo viņš vedoja Zeva statuju Olimpijas templim.

Bagātāks par Delfu mūzeju ir Olimpijas mūzejs. Tanī ir redzamas Zeva templa jumtgalu skulptūras, gan tikai to atliekas, bet aprēķinājami izteiksmīgas, un, galvenais, slavenais Praksiteļa Hermejs, viena no skaistākām senās grieķu statuvām, kuŗa pilnīgi izteic Praksiteļa ģeniju — grāciju, apvienotu ar vīrišķīgu spēku, formu skaistumu, apvienotu ar izteiksmi.

(Nobeigums sekos.)

NAMS AR SIMTGADU SIJĀM

Plaukšta man dreb — nāc, padzerīces,
Paliec kluss uz brīdi,
Simtgadu sijās paverles,
Simtgadu alkās spīdi.
Met pusnakts dzirksti.
Vai mani pirksti
Var smaržīgu brinumu projām laist
Un nicināš par maldu?
Māni un tiesa,
Dvēsele, miesa
Zudīgā dzirksteļu gredzenā viņas.
Atveŗas simtgadu sijas,
Atveŗas sirds kā vīna trauks...
Kas mani sauks?
Kas gan šo mirkli kā rozi glaudīs
Un jaudīs,
Kā ērkšķi sūrst, kad smaržas gaist
Ar vēsmu saldu?
Ēnas tev gaŗām tāpēc ies,
Mirdzēs mirkļi irdi,
Vēlreiz pār plaukstu noliecies,
Izdzer savu sirdi.
10. 6. 63.

VALENTINS TRANKELS

beidzis Jaundienvidvelsas universitātes architektūras fakultāti ar B. Arch. gradu. Viņš ir korporācijas Beveronia loceklis.

Jāņa Šķirmanta
APGĀDAM
JAUNA ADRESE:
828 Hinman Av.,
Evanston, Ill., USA.

Tālvaldis Ķenipē

Sirdsskaidru mūziķi pieminot

PIEMIŅAS VĀRDI AIZSAULĒ AIZSAUKTAM SKAŅRADIM JĒKABAM PORUKAM

Jēkaba Poruka mūsu vidū vairs nav: Tagad arī viņš piepulcēts tai aizsaules saimei, kur pēdējos gados aizsaukti viņa draugi un laika biedri Jānis Cīrulis un Volfgangs Dārziņš: visi patiesi markantas personības latviešu mūzikas dzīvē, katrs savā pavisam zīmīgā veidā. Vai esmu pazinis Jēkabu Poruku pietiekami, lai uzdrīkstētos rakstīt šos atvadu vārdus viņa piemiņai? Droši vien nē. Liekas tomēr, ka bezgala maz ir to, kas var lepoties viņu esam patiesi pazinuši. Viņa smalkjūtīgais, biklais raksturs svešus ļaudis it kā apstādināja pie viņa dvēseles durvīm un, ja dažī epistolāri starpbrīži it kā man jāvuši tam tuvoties, tad arī tās ir tikai nojautas, minējumi. Pār visu vairāk aizgājējs necieta fražainību un liekulotus komplimentus, taču mākslā, ja līdzi tam, kas likās cēls, garīgi vērtīgs.

Lai lasītāji un nelaika tuviniecki man piedod, ka šajās rindās trūkst biografisku datu par Jēkaba Poruka dzīvi. Tā bijusi bagāta, dažādās mūzikas nozarēs virzīta, viņa spožās personības pārpilnam iezīmēta. Kā gan esam katrs viņu pazinuši vislabāk — kā skaņradi, mūzikas apcerētāju un rakstnieku, Konservātorijas paidagogu, Nacionālās operas direktoru? Katrā no šiem zīmīgiem etapiem viņš vienlaicīgi ielicis savu kompetenci, darbu un sirdi. Kā Latvijas Konservātorijas audzēknis tiku klausījies viņa akustikas lekcijas domātas topošiem skaņražiem, uz kuŗām it īpaši norādīja viņa reizē mūzikālā un zinātniskā izglītība. Taču laikam kā audzēkņi, tā skolotājs bijām vairāk ieinteresēti skaņu radīšanā nekā to zinātniskā izvērtēšanā, tādēj toreiz ar Jēkabu Poruku kā mūziķi iepazīties neizdevās. Tas nāca daudzus gadus vēlāk, Amerikā, kad mums laikrakstu slejās bija pasa polemika par kādiem latviešu mūzikas godalgošanas jautājumiem. Šo starpgadījumu nebūtu bijis vērts pieminēt, ja tas nebūtu izraisījis vienu no pozitīvākiem ieguvumiem manā dzīvē: — brīnišķu saraksti ar Jēkabu Poruku, kas fragmentārā kārtā turpinājās pat tad, kad skaņraža spēki jau bija sadiluši jaunās slimības iespaidā.

Izlasīta korespondence parasti noklīst un aizmirstas, tomēr Jēkaba Poruka vēstules esmu paglabājis kā lielu dārgumu. Tik daudz gara spēka, domu skaidrības un oriģinālu vērtējumu nesmu lasījis nevienā citā man adresētā vēstulē, nemaz nerunājot par man tīri personīgi veltītiem gan kritiskiem, gan pozitīviem komentāriem. Tiem visiem bijusi dziļi ierosinoša, uzmundrinoša ietekme manā darbā un šai sirdsapziņas balsij Jēkaba Poruka personā jutīšos mūzīgs parādnieks. Un kuŗam vairāk kā Jēkabam Porukam bijusi lielāka izdoma humoristiskā plāksnē, labsirdīgi pajronizējot tiklab par citiem kā par sevi pašu?

Kā mūziķis J. Poruks bija cilvēks ar stingriem, noteiktiem uzskatiem. Dažkārt tas savu balsi pacēla augstāk, citās reizēs domās dalījās diskretākā veidā ar saviem draugiem, taču vienmēr viņa spriedumus diktēja loģisks saprāts un dziļi izkopta gaumes izjūta. Dziļi nacionāls savā dvēselē, nacionāls savās prasībās mūzikā, tomēr noraidošs pret banālitāti mākslā, ja tā notika patriotisku saukļu vārdā. Jēkaba Poruka mūzikālās kultūras priekšā drīkstu tikai pazemīgi noliekt galvu. Laikā, kad daļa viņa paaudzes latviešu skaņražu vēl veldzējās romantisma ūdeņos, ar savām kompozicijām gūstot tiešāku publikas atzinību, viņš jau sen bija izstudējis XX g. s. pirmās puses skaņražu devumu pasaules mērogā, izvērtējot paliekošo no pārejošā un t. s. „modernās" mūzikas jautājumos mūsu apstākļos bija nediskutējama autoritāte.

Viņa radošo darbu latviešu skaņu mākslā šķiet ierobežojuši viņa daudzie citi pienākumi mūzikas laukā. Varbūt arī, ka augstā paškritika un jūtīgais prāts tam arī dažkārt neatļāva likt uz papīra kaut ko tādu, kas dažam labam citam līdzīgos apstākļos būtu izdevies bez lieka aizspriduma. Nedomāju, ka Jēkabs Poruks gluži šaubījās par savu personīgo devumu latviešu mūzikā, tomēr tas bija pilns prieka, ja dažkārt atrada dzirdīgas, saprotošas ausis saviem aistētiskiem meklējumiem un izpratni viņa centieniem mūzikālās kompozicijas laukā.

Ko gan latviešu klausītājs daudz ir dzirdējis no Jēkaba Poruka — skaņraža devuma latviešu mūzikā? Vai vienīgi brīnišķo „Pavasaŗa dziesmu" jauktam korim. Viņa diezgan plašais solo dziesmu klāsts plašākai publikai ir gandrīz pilnīgi svešs. Šīs solo dziesmas, kopā ar Jāņa Zālīša sniegumu šajā jomā, tomēr iezīmē tiešāko atraisīšanos no romantiskās, pa daļai sentimentālās pasaules un atvērušas oriģinālākus, laikmetīgākus apvāršņus latviešu solo dziesmai. Franču komponists Diparks mūzikas vēsturē iemantojis paliekošu vietu tikai ar virkni solo dziesmu. Esmu pārliecināts, ka latviešu mūzikā neaizstājama vieta būs arī Jēkabam Porukam.

Arī eksperimenti tam nebūt nebija sveši. Liecinājums par to ir pārdrošā dziesma jauktam korim „Par katru stundu", kuŗu komponists sacerējis gadus piecus atpakaļ Amerikā. Ar Jāņa Kalniņa pazīstamo solo dziesmu tai kopējs tikai teksts. Lai arī veltīta latviešu korim, tā faktiski iespējama tikai dziedātāju grupai ar visaugstāko kompetenci, gandrīz vai ar absolūtām dzirdēm. Ar savu pilnīgo atonalitāti, bieziem harmoniskiem režģiem tā tomēr paveŗ vēl nebijušus apvāršņus latviešu mūzikā. Ne pagātnes, ne pat šodienas mūzika, tā it kā skatās uz priekšu jaunās vokālās iespējamībās, citas skaņu pasaules valodā. Un tomēr, paradoksālā kārtā, aizgājējs visdziļāk cienīja skaidro, klasisko valodu: „nav skaistāka vārda par klasisko, ja to lietā ar mēru un apdomu". Viņa preference mūža vakarā zīmējās liela Johana S. Bacha H - molla Mesei, Bēthovena sešpadsmit stīgu kvartetiem un trešām no „saviem trijotnes dieviem" — Mocartam.

Vai varētu teikt, ka tās mūzikas dzīves pretrunas? Drīzāk gan domāju, ka tā ir lielā mūzikas noslēpuma atklāsme, kas mākslai veltīta mūža noslēgumā, izkristallizējusies patiesā sirdsskaidrībā un vizionārās mūzikas pasaules gaišumā. Lai pieminam aizsaulē aizgājušo Jēkabu Poruku un viņa zvaigžņotā jundā saklausām nemitīgā mākslas brīnuma mūžīgo vēstījumu.

KASTAŅOLĀ BŪS RAKSTNIEKU SEMINĀRS

Jauno literātu vakarā, kas notika Kēnigšteinā ELJA kongresa laikā, doc. N. Valters Raiņa un Aspazijas piemiņas fonda vārdā paziņoja, ka nākamā gada septembŗa sākumā domāts mūsu jaunos rakstniekus ielūgt uz Kastaņolu. Pieminas fonds no saviem līdzekļiem samaksās 10 dienu uzturēšanos Raiņa un Aspazijas ilggadīgajā trimdas mītnē, un šais dienās jaunie rakstnieki varēs iztirzāt jautājumus, kam svars mūsu literātūras tālākajā attīstībā. Semināra dalībniekim pašiem nāktos samaksāt tikai ceļa izdevumus. Tā kā 1964. gada 12. septembrī piemināma Raiņa 35. nāves diena un reizē ievadāms lielā dzejnieka 100. dzimš. dienas gads, tad iespējams, ka mūsu jauno rakstnieku seminārам Kastaņolā varēs pieslēgties klāt arī attiecīgais pieminas sarīkojums.

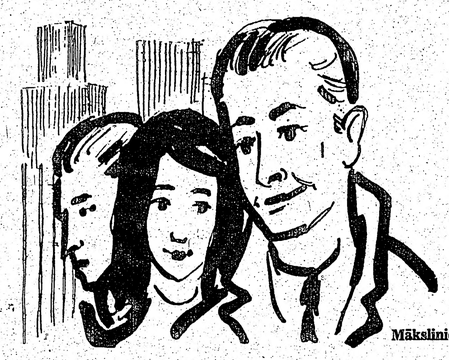

TEODORS ZELTIŅŠ

Antiņš modina Ameriku

Mākslinieka Ģ. Tiltiņa vinete.

(68. turpinājums)

„Nav dzirdēts, ka Amerikā zagtu lietotas drēbes," mierīgi paskaidroja Bete. „Tās labi ja var aizsūtīt kādam uz Eiropu . . . "

Bet Antiņu tāds paskaidrojums neapmierināja. Viņš sāka čukstēt kā lielu noslēpumu, ko cits neviens nedrīkst dzirdēt: „Man biksēs ir nauda. Diezgan daudz naudas. Es neparkam to te neatstāšu neapsargātu starp visiem šiem plikajiem visapkārt. Vai kāds par pliku cilvēku var pateikt, vai tas ir zaglis vai nav?"

Bete brītiņu sirsnīgi smējās, tad kļuva nopietna un ļoti nopietni teica: „Labi, es palikšu par sargu pie jūsu biksēs apslēptās bagātības. Galu galā mums nav liela vajadzība peldēties visiem reizē. Jo — kā amerikāņi saka — trīs ir pūlis . . . " Un viņa zīmīgi piemiedza aci.

Antiņš laikam to neredzēja, jo atkal apjucis skatījās apkārt, sākdams neveikli knibināties gar biksu jostu. „Kā lai cilvēks izģērbjas, kad visur, kur pagriezies, tūkstošiem acu?"

Bete atkal iesmējās, šoreiz Isāku un klusāku smiekliņu: „Ne jau nu visas tās uz jums skatās. Un es — pagriezīšu jums muguru."

Cik ātri spēdams un kaunīgi zemē iedurtu skatu, Antiņš izlēca no biksēm, norāva no sevis nost kreklu, cepuri un saules brilles Tā — nu jutās līdzīgs visiem citiem un par savu peldkostīmu viņam nebija jākaunās, kā to gan būtu vajadzējis darīt dažam virīšķim, kas valkāja tik trūcīgas, gurniem spīlēt uzspīlētas peldbikšītes, ka viss, kas apakšā, nepieklājīgi izcilnījās. Viņš savu peldkostīmu bija pircis iespējami ērtu, vienu no prāvākajiem numuriem, kas veikalā bija dabūjami, turēdams prātā mātes padomu, ka drānas, lai ilgākam laikam derētu un tik ātri nenovalkātos, labāk pirkt vienu numuru lielākas. Tā arī šoreiz bija darījis un jutās ar savu puspliko izskatu pilnīgi apmierināts. Bez kādām bažām tāds varēja rādīties Ragnai.

Un viņai tiešām, kā varēja nomanīt, Jēra staltais augums patika. No ūdens izkāpusi, viņa smējās ar pilošu seju: „Zini, tu kails izskaties daudz labāk nekā apģērbies. Man pat studijā nav gadījies redzēt nevienu tik perfektu modeli. Ap tavu augumu drānas vienmēr kulājušās tik vaļīgi, ka reizēm man licies, tev apakšā nemaz nebūtu ķermeņa. Ja tikai tava āda nebūtu tikpat balta kā tava dvēsele, visām meitenēm sprāgtu acis no pieres laukā. Tu laikam nekad neesi saulojies, lai tiktu pie skaisti brūna iedeguma, kāds tagad modē?"

„Nē, modes dēļ man nekad nav nācis prātā cepties kā zivij uz pannas," bezjoku balsī atteica Antiņš.

„Nāc, dosimies viļņos un tad pagulēsim abi saulē," Ragna aicinādama izstiepa slapju brūnu roku.

Roku rokā abi skrēja pretī vilnim, kas zaļš ar baltu putu galotni spīdēdams vēlās uz krastu. Pēkšņi Antiņš juta, ka auksta, smaga, spēcīga milzu plauksta iesit viņam pa krūtīm un acis piešķīst pilnas sāļa ūdens. Kaut kur no citas pasaules atskanēja Ragnas smiekli un iestiepās roka, lai viņu pieceltu kājās. Vilnis Antiņu pavisam bezkaunīgi bija pārsteidzis un notriecis gar zemi.

„Tā pirmo reizi Atlantiksitijā gadās daudziem, jo viļņi te ir krietni lielāki un spēcīgāki nekā citur," smēja smējēja. „Neturies stīvi iecirties kā auns vilnim pretī, bet atsperīgi laujies viļņa ritmam, celies ar vilni, laidies ar vilni, citādi ne reizi vien atradīsi sevi zemē gulošu. Tas gluži tāpat kā dzīvē. Nāc, iesim dziļāk, tur vairs nav tik nejauki plīstošu viļņu."

Antiņš spurca un nikni purināja galvu, lūkodams izkratīt no ausīm žvakstošo ūdeni, tomēr drosmīgs sekoja Ragnai. Varbūt, ka viņai taisnība un tālāk no krasta viļņi vairs nav tik **bīstami.**

Kad nākamais lielais vilnis cēla gaisā Antiņu, sākumā likās, ka Ragna tiešām nav mānījusies. Palika, noturējās uz kājām. Bet — bet — kas tagad ar viņu notika? Kaut kas vēl daudzkārt nepatīkamāks. Spēcīga, lejup skrienoša ūdens straume tik tikko nenorāva viņam peldbikses. Vēl laikus attapās, kad tās jau bija noslīdējušas, slīdēja tālāk pāri ceļgaliem. Antiņš izmisis ieķērās abām rokām bikšu augšējā malā un rāva visā spēkā tās uz augšu. Velns lai parauj, laikam tomēr, labi domādams un mātes padomam klausīdams, būs nopircis drusku par lielu . . .

„Antiņ, uzmanies! Nāk jauns liels vilnis. Lai labāk varētu izsvarot ķermeni, izsvied gaisā rokas. Lūk, kā es!" sauca Ragna.

Nē, viņš neiedrošinājās palaist vaļā bikses. Tad ļoti varētu notikt, ka tās pēc nākamā viļņa viņu ir pametušas gluži pliku kā stārķi. Tikai iedomājoties vien tādu šausmīgu nelaimi, viņam notirpa visi locekļi. Tādēļ labāk ar biksēm pazuda zem viļņa nekā riskēja palikt bez biksēm virspusē. Ja beigas, tad beigas kopā ar godu un biksēm!

Kad Antiņa spurcošā, slapjā galva atkal parādījās virs ūdens līmeņa, Ragna airējās tikt tai tuvāk: „Antiņ, dod man roku!"

(Turpinājums sekos.)

DVTK aktieŗi M. Gaiķe un K. Pavasars T. Zeltiņa komēdijā „Viņa raugs". Izrāde notiks 21. septembrī Karaliskā Ontario mūzeja zālē Toronto.

Latvieši Kanadā

KARALIENES SKAUTS UN JAUNEKLIS, KAS DOMĀ CITĀDI

Varat man arī nepiekrist.

Lielā skautu nometne šogad bija Grieķijā, Atēnu pievārtē, vēsturiskajā Maratona lidzenumā. Ieradušies bija tuvu pie 10.000 skautu no visām pasaules malām, šai skaitā apmēram 400 zēnu un jaunekļu no Kanādas. Ziemeļontario novada skautus pārstāvēja Sadberijas latviešu jauneklis Andrejs Bunķis, kas pagājušo ziemu bija izpelnījies visaugstāko skautam iegūstamo atzinību, Karalienes skauta (Queens Scout) apzīmējumu. Šī ziņa ātri izplatījās Sadberijas angļu aprindās, un Andrejs bija bieži pieprasīts runātājs dažādu klubu un organizāciju sanāksmēs, kā arī tika intervēts radiofonā un televīzijā. Pie pirmās tikšanās mēģināju noskaidrot, kas ir Andreja panākumu atslēga, kā var tikt pie šī augstā, katra skauta kārotā un ilgotā Karalienes skauta apzīmējuma. Andreja atbilde pārsteidz ar savu īsumu: „Darbs un zināšanas".

Kad viņš pamana, ka ar neslēptu cieņu vēroju viņa platos plecus un spēcīgo augumu, Andreja acīs iemirdzas viņam īpatnējais smaids kas reti noslīd līdz lūpām, un viņš steidzas paskaidrot, ka fiziskam spēkam šais panākumos tikai sekundāra loma, tas var būt labs un nederīgs palīgs dažu uzdevumu un pienākumu veikšanā, bet izšķirējas esot zināšanas.

Piedalīšanās Lielajā skautu nometnē izmaksājusi apmēram $ 610.00, un braukt gribētāju bijis daudz, bet lūgumus izšķīrusi Skautu nacionālā padome, vadoties ar aplikantu kvalifikāciju, un šeit Andrejam nav bijis daudz nozīmīgu pretiniekU.

Daļu ceļa naudas Andrejs nopelnījis pats, mazgājot traukus bērnu vasaras nometnēs, kā arī aukļējot bērnus un kopjot zīmiem, es tādiem uzskatiem nepievienojos. Es domāju citādi. Man ar vecākiem nav nekādu „paaudžu problēmu". Esmu viņiem ļoti pateicīgs par zināšanām, kuŗas esmu no viņiem ieguvis par Latviju, tās vēsturi, mūsu dzimtu un tās pagātni. Šīs zināšanas palīdzējušas man izprast pašam sevi un savas attiecības pret savu tagadni un arī sabiedrību. Manā skatījumā nevar novilkt robežu, vismaz krasu, starp pagātni, tagadni un nākotni. Tagadne taču balstās pagātnē, un nākotni var celt uz stipriem tagadnes pamatiem. Šie trīs laikmeti ietekmē viens otru un to mijiedarbē izaug vēsture. Es domāju, ka manī ir gadi man nedod nekādas tiesības, bet uzliek pienākumus, un tie ir mācīties un saprast."

Pēc garā un interesantā Grieķijas ceļojuma Andrejs, vēl nesakārtojis savas piezīmes un daudzos uzņēmumus, kopā ar pārējiem Sadberijas latviešu koristiem auj kājas uz Dziesmu svētkiem Klīvlendā. Var vēlēties tikai, lai būtu vairāk jauniešu, kas spēj un drīkst domāt „citādi".

L. Gr.

VINIPEGA, MAN.

● DV salidojums š. g. augustā Lakdibonnetā (Lac du Bonnet), P. Stašus farmā, bija labi noorganizēts. Nodaļas pr-ks J.Staudzs to atklāja ar uzrunu, pēc kam nodziedāja Latvijas un DV himnu.

Sekoja šaušanas un makšķerēšanas sacensības visiem Manitobas latviešiem. Ālus darītavas Labatt Swedish Canadian Sales, kā arī J. Apsiša un A. Treiguta dāvanas varēja apmierināt pat III un IV vietas ieguvējus sacensībās.

Šaušanā piedalījās 33, makšķerēšanā 16 dalībnieki.

Rezultāti: a) šaušanā: pieaugušo klasē: I v. G. Kaktiņš — 90 p. (ceļojošais kauss), II v. A. Minkēvics — 89 p., III v. A. Kēleris — 88 p., IV v. A. Pastars — 87 p.; dāmu klasē: I v. L. Kēlere — 76 p., II v. L. Smoļinska — 73 p., III v. A. Kaktiņa — 72 p., IV v. V. Andersone — 69 p.; jauniešu klasē: I v. M. Jandavs — 96 p., II v. G. Kaktiņš — 89 p., III v L. Kaktiņa — 88 p., IV v. J. Smoļenskis — 82 p.;

b) makšķerēšanā: I v. A. Minkēvics (lielākā līdaka), II v. H. Andersons.

Mājinieki saņēma vanadžu dāvanu.

Šaušanu vadīja mednieku un makšķerēšanas sekc. pr-ks Armands Kēlerijs, makšķerēšanu — sekc. sekr. T. Minkēvics.

DV salidojumu noslēdza jauda un korālis.

O. Š.

Dainas koris Klīvlendas dziesmu svētku parādes gājienā.

DIŽDANCIM 15 GADU

Šestdien, 31. augustā, pagāja 15 gadi kopš nodibinājās latviešu tautiskā deju grupa „DIŽDANCIS" F. Aigara vadībā.

Pēc 10 gadu jubilejas vadību pārņēma V. Ādlers, kopš 1960. g. vadītājs ir Z. Miezītis. Deju grupas sastāvs ir vairākkārt mainījies; starp pašreizējiem dejotājiem (10 zēniem, 15 meitenēm) vairs nav neviena no tiem, kas dejoja sākumā.

„Diždancis" ir bieži reprezentējuši paši personīgi, pirmā vieta kā labākai Kanadas tautas deju grupai (Elmara Damberga gleznā); atzinības balva — gleznā— par piedalīšanos visos lielākos latviešu sarīkojumos un goda pilnā treša vieta tautas deju sacensībā.

Par spīti pieņūlei, ko prasīja sagatavošanās darbi, mēģinājumi un uzstāšanās Dziesmu svētkos Klīvlendā 31. augustā, „Diždancis" prata atlicināt laiku atgriezties mājup un uzstājās 2. septembrī Kanadas Nacionālās izstādes uzvedumā „Nationbuilders '63", tā reprezentējot latviešus cittautiešu vidū jau 15 gadus pēc kārtas!

Šinī uzvedumā piedalījās 24 dažādas tautību deju grupas un koŗi. Patīkami bija dzirdēt un redzēt, kā šai uzvedumā dzied šveicietiešu, vāciešu, itāliešu un ukraiņu koŗi.

Būtu ļoti vēlams, ka piedalītos arī kāds latviešu koris vai dubultkvartets ! ! !

Šī uzveduma goda prezidents bija Toronto pilsētas galva Donalds D. Summervills (Donald D. Summerville). Uzveduma pieteicējs cildināja ne tikvien „Diždanci," bet baltiešu tautas, no kuŗām citas tautas varot ņemt priekšzīmi.

„Diždanca" dalībnieki ne tikvien kā dejo, bet ieņem sabiedriskā dzīvē amatus, ko pilda ar goda prātu, centību; daudzi sekmīgi studē.

Ar atzinību jāapbrīno šie jaunās paaudzes latvieši, kas prot visam atlicināt laiku, nežēlojot līdzekļus lietderībai **un neprasot, kas mums par to tiks.**

Novēlēsim jubilāram trimdas latviešu sabiedrībā uzsākto darbu turpināt ar pienākuma apziņu, kā līdz šim, tad sekmju netrūks.

Latviešu jaunā paaudze ar savu centību un darbu ir rādījusi un vēl rādīs šīs zemes un valsts vadītājiem, ka latvieši bez brīvas Latvijas nenorims.

Daudz skaistu panākumu jubilāram!

Krusttēvs Ilens.

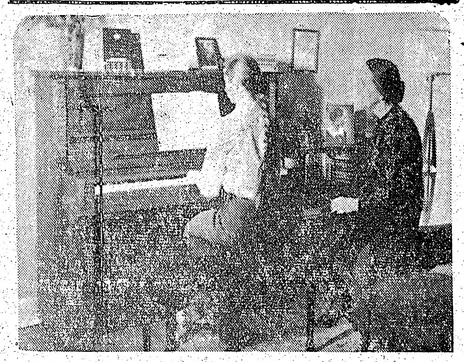

Skolas gaitām sākoties, darbu atjaunojusi arī brīvm. A. Mednes klavierstudija Hamiltonā.

Skaitļu pasaulē

Šī gada 2. septembrī slēdza 85. Kanadas Nacionālo izstādi. Kaut gan bija vairākas plānas dienas, kad apmeklētāju skaits kritās, piecpadsmit dienu laikā izstādi apmeklēja pavisam — 3.075.500 cilvēku, kas ir jauns rekordskaitlis un jau otru gadu no vietas pārsniedz agrāk nesasniedzamos trīs miljonus apmeklētāju.

Citi skaitļi gan ir mazāk iepriecinoši. Gaŗo nedēļu nogaļu lielceļu traģisko katastrofu skaits pieaug. Pagājušajā nedēļā visas Kanadas apjomā dzīvību zaudējuši vismaz 120 cilvēku, no tiem 71 satiksmes nelaimēs. Kanadas vēsturē visnelīgākās nāves plauja bija šīgada Dominijas dienas nogalē, kad uz ceļiem, upēs un ezeros palika 172 cilvēki.

Proporcionāli līdzīgas ziņas liecina, ka pagājušās nedēļas nogalē, 78 stundu periodā, satiksmes nelaimes gadījumos vien ASV nogalinātas 517 personas, salīdzinot ar 501 pagājušā gadā. Visā Sav. Valstu vēsturē traģiskākais bija četru dienu Ziemsvētku periods 1956. gadā, kad uz lielceļiem mira 706 amerikāņi.

GENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. 465-1169.
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

RAKSTAMMAŠĪNAS
par visizdevīgākiem cen
ALEKSANDRS KĀNDERGS,
65 Ferrier Ave., pie Dan
forth Ave, Tel. 463-2667

Toronto bibliotēkās

Pagājušā pavasarī rikotais internacionālais mākslas filmu festivāls Centrālajā bibliotēkā guvis tādu atsaucību, ka bibliotēkas teātŗa sekcija rīkos otru 27. un 28. septembrī, plkst. 8,30 vakarā. Izrādīs Anglijā, Japānā, dažādas Eiropas valstīs, kā arī Kanadā un Sav. Valstīs uzņemtas filmas. Ieejas maksa 1 dolars.

Piektdien, 27. septembrī, plkst. 8,30 vakarā Toronto Beaches Branch bibliotēkā, 2161 Queen ielā (austrumos) izrādīs filmas par franču Kanadu. Ieeja brīva.

Daudziem nebūs zināms, ka Danforth bibliotēkā 701 Pape Ave. notiek pārrunu vakari, kuŗos iztirzā pasaulē slavenu rakstnieku darbus. Grupas pirmā sanāksme šoruden būs ceturtdien, 12. septembrī, plkst. 8,30 vakarā. Iztirzās kādu Konfucija darbu. Sanāksmes notiek katru otru ceturtdienas vakaru, un jauni dalībnieki var pievienoties katrā laikā.

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

TORONTO

21. septembrī — plkst. 7,30 vak., DVT Kanadā izrādīs T. Zeltiņa Viņa raugs Karaliskā Ontario mūzeja zālē.
28. septembrī — Unitarian baznīcas auditorijā, St. Clair Ave. W., Ksenijas Brantes un Latvian Trio koncerts.
28. septembrī — Latviešu strēlnieku biedrības biedru vakars ar Dr. A. Freiberga priekšlasījumu DV namā.
5. oktobrī, — plkst. 7,30 vak. Royal Ontario Mūzeja zālē TLB Drāmatiskais ansamblis uzvedīs R. Blaumaņa „Uguni".
10. oktobrī — First Unitarian baznīcas zālē Antonina Vaivode (kontralts) T. L. Koncertapvienības koncerts.
12. oktobrī — ALT Bostonas ansambļa viesizrāde Eaton auditorija.
19. oktobrī — Jaunās Gaitas trešais konteilis sv. Andreja baznīcas zālē.
25. oktobrī — inženieŗu un tehniķu balle Park Plaza Hotell, Empress zālē.
26. oktobrī, plkst. 7.30 Latviešu kaŗa invalidu apvienība rīko atklātu „Draudzīgu kaŗavīru vakaru" Jaunajā igaunu deju zālē, 959 Broadview Ave.
26. oktobrī — Studenšu korporāciju kopa Toronto rīko slēgtu tējas vakaru Royal Canadian Curling kluba telpās.
26. oktobrī — TLTA Sestdienas ģimnazijas 10 g. atceres vakars plkst. 7,30 vak. Sv. Andreja baznīcas telpās.
2. novembrī — Mārtiņu balle Kolumbus zālē. DVT nod. sarīkojums.
2. novembrī — Toronto Latviešu biedrības 15 g. pastāvēšanas jubileja.
3. novembrī — plkst. 5 vak. T. Brīlta garīgs koncerts Sv. Andreja baznīcā. Pie ērģelēm Edite Timermane.
9. novembrī — ALT Vašingtonas ansambļa viesizrāde Eaton Auditorium.
14. novembrī — First Unitarian baznīcas zālē Ingrida un Karīna Gutbergs (divas klavieres) T. L. Koncertapvienības koncerts.
16. novembrī — plkst. 8 vakarā Massey Hall Latvijas valsts svētku atceres sarīkojums.
30. novembrī un 1. decembrī — DV Ziemsvētku tirdziņš.
30. novembrī — TLB Diždanča 15 gadu jubileja; plkst. 14 priekšnesumi un plkst. 19,30 balle Royal York zālē.
18. janvārī — apvienotā vīru koŗa „Viesturs" koncerts un balle lietuviešu bazn. zālē, 1021 College St. W., Toronto.

SV. KATARĪNES

14. sept. Mednieku un Makšķernieku kluba sarīkojums Atlanta Klubā.

HAMILTONA

28. septembrī — Miķeļa tirgus HLB namā.
5. oktobrī — Ham. latviešu jaunatnes pulciņa Rota rudens balle Rainbow zālē.
19. oktobrī — Hamiltonas DV gada svētki.
16. novembrī — Valsts svētku sarīkojums.

TORONTO

TLB SESTDIENAS SKOLAS PAZIŅOJUMS

Sestdienas skola darbu uzsāks 14. septembrī. Visiem skolēniem jāierodas plkst. 10.15 skolas telpās, Sv. Andreja baznīcā.

Jauno skolēnu reģistrācija minētajā dienā no plkst. 9.30 - 10.45. Tad arī kārtojami pārbaudījumi un vasaras darbi.

Paidagogu sēde 4. septembrī, plkst. 8. vakarā skolas telpās.

Skolas padomes priekšsēde.

● DV teātris pošas sezonas atklāšanai 21. septembrī Royal Ontario mūzeja zālē ar T. Zeltiņa 3 cēlienu komēdiju Viņa raugs.

Teātŗa draugi būs iepriecināti par asprātībām lugā, par vidi un ļaužu dzīvi, kuŗā darbība noris un arī par aktieŗu spēli, jo mēģinājumi norit jau ilgu laiku, un aktieŗi J. Vilks, M. Gaiķe, A. Bencone, K. Pavasars, E. Kalniņš, M. Ķuze un D. Sungale, ar H. Miķelsonu vadot režiju, ir daudz piestrādājuši, lai skatītāji saņemtu labāko, ko DV teātris var sniegt. Pēdējos gados teātris ir rādījis daudz labu sniegumu un tādēļ pamatoti cer uz latviešu teātŗa publikas atsaucību.

Lugas pirmizrāde notiks Rocestrā 14. septembrī.

● Toronto latviešu tautas augstskolas sestdienas ģimnazija 6. septembrī atsāk savu 11. mācības gadu. Jauniem un bijušiem audzēkņiem, kā arī tiem, kam jānoliek pēceksāmeni, jāreģistrējas min. dienā, no pulkst. 5-6 p. p. Sv. Andreja baznīcas telpās.

● Darba un steigas, bet arī sekmju pilnu nedēļas nogali pavadīja Toronto Diždancis gan Dziesmu svētkos Klīvlendā, kur guvā 3 balvas, (sk. spec. rakstu), gan Toronto Kanadas Nacionālās izstādes Nationbuilders lieluzvedumā Grandstendā, izpelnoties skatītāju atzinību kā par tērpiem, tā deju. Mūzikas pavadību veica orķestris un A. Semenovs ar akordeonu.

● Pirmoreiz Kanadas Nacionālās izstādes 85 gados šogad ievēlēja izstādes skaistuma karalieni no darbiniecēm, kas strādāja izstādē. Otra izvēles īpatnība bija tā, ka žūrija skaistuma karalieni izvēlējās pēc laikrakstos ievietotiem foto attēliem. Šo godu ieguva 19 g. v. Dona Saunders.

● Toronto latviešu filatelistu klubs šoruden pirmoreiz sanāks 15. septembrī, plkst. 2 p. p. DV namā, 123 Huron St.

● Diždancis savus 15 gadu pastāvēšanas svētkus svinēs 30. novembrī ar sarīkojumu, kuŗā būs: 1. Tautas deju priekšnesumi, kuŗos aicinātas piedalīties visas latviešu tautas deju grupas Kanadā un ASV. Tas notiks Northern Secondary School, plkst. 2.00 pēc pusdienas. 2. Vakariņas un balle Royal York hotelī Crystal Ballroom telpās.

Diždancis cer, ka latviešu sabiedrība atlicinās laiku un līdzekļus, lai šos sarīkojumus apmeklētu, kā arī morāliski un materiāli atbalstītu to turpmākās gaitas.

R.K.

● TLB Sestdienas skolai vajadzīgs tautas deju skolotājs-ja un telpu sakārtotājs — apkalpotājs.

Pieteikties rakstiski skolas pārzinei A. Martinsonei, 189 Quebec Ave. Toronto 9, vai pa tālruni RO 4-3801 pēc plkst. 6 vakarā.

● 8. septembrī, pēc kopu svētku dievkalpojuma iesvētīs Sv. Jāņa draudzes bijušā pērmindera Kārļa Kazerovska piemiņas zīmi.

Kanadas Nacionālā izstādē par mūsu daiļamatnieku sniegumiem interesējās daudz apmeklētāju. Uzņēmumā O. Mežule demonstrē aušanas paņēmienu.

Dzī

Apmeklētāja piezīmes

LIETIŠĶAS MĀKSLAS IZSTĀDE DZIESMU SVĒTLENDĀ

Lietiškās mākslas izstādē, bez pašreizējo daiļamatnieku veidojumiem, redzama vesela rinda dzimtenē gatavoti, daži pat krietni veci darinājumi. Daiļamatniecības cienītājiem un pazinējiem interesanti salīdzināt — esam gājuši svešumā uz priekšu vai atpakaļ? Paaudzei, kuŗai neiznāca mācīties un iepazīties ar mūsu tautas mākslu dzimtenē, — šīs rindu rakstītājs pieder pie tiem — šāds salīdzinājums sevišķi intrigējošs.

Bez lielas analīzes redzamas vismaz divas raksturīgas dažādības. Pirmais — funkcionālisms. Cilvēkiem, kuŗi nekad nav redzējuši citus daiļamatniecības paraugus, kā vien parastos mūsu svešniecības izstāžu klāstus, un es nedomāju nopelt vērtīgās lietas, kas ir bijušas, var rasties iespaids, ka mūsu daiļamatniecība nodarbojas vai tikai ar niecīniem — grezņuma priekšmetiem: prievītēm, sedziņām, trauciņiem, vāzītēm, šķivjiem, izgraizītām pūra un pūdera lādītēm un citiem sīkumiem.

Izstādītās senmantas ir: lielas un mīkstas segas, siltas seģenes, dvieļi un spodri linu galdauti, rakstīti dūraiņi un zeķes, dzimtenē darināti tautas tērpi. Katrs priekšmets ir lietājams, ne tikai vienīgi glītumam noliekams kādā latviskā stūrītī.

Otrs — rakstu krāšņums, krāsu bagātība un — atturība. Neapšaubāmi, audumi visās līdzšinējās daiļamatniecības skatēs bijuši vērtīgākie eksponāti, bet salīdzinājumā ar vecajām lietām, krāsas kādreiz paskaļas un auduma raksts dažreiz taisni pirkstu bada krūtīs: Paskat', paskat', cik es esmu skaists!

Ka tā nemaz nav, tūlīt steidzas parādīt V. Stangas, Ontario, darinātie svārki un uzmetnis pelēkzaļā vilnas drānā gaumīgiem izšuvumiem, tāpat vienkārši rotāta linu blūzīte. A. Beltes austais celiņš (200) iegūlās acīs ar smalki saskaņotām sarkanām, brūnām un sūnu zaļām krāsām un interesantu rakstu kompoziciju. Neredzēta ornamenta dēļ atmiņā paliek arī kvadrātformas L. Bērziņas Zemgales jostas - sedziņa (202). V. Dambergas, Dānijā sedziņas (211, 212, 213), godalgotas naudas balvu un atzinības rakstu, izceļas ar mīksti maigām zaļām, brūnām un vecrozā krāsu saskaņām. Ka vienkāršs pelēks, melns un balts, labā rakstā, var būt skaists, parādīja M. Strausa spilvenā (232).

K. Ulmanim gaumīgi ādas izstrādājumi, bet liekas, ka līdzīgi darbi redzēti vairākās izstādēs un grāmatu galdos. Ka ne vienmēr ir vieglī jaunu atrast, un ka jaunais ne vienmēr ir īpatnējs, redzam J. Zālīša darinātajā dekorātivajā šķīvī (248) — ādā.

Izstādē maz keramikas. M. Āboliņa, noraidot domu, ka vāzei (252) var būt tikai viena vai divas osas, izgatavojusi daudzosainu.

MĀRIS ĶIRSONS

beidzis Augustānas kolledžu ar BA gradu vēsturē. Pieder pie Phi Alpha Theta, Pi Kappa Delta Honor Societies un Delta Omega Nu un ir korporācijas Ventonia loceklis. Teoloģijas studijas turpinās Čikāgas luterāņu seminārā Meivudā.

Vara kalumi ir A Elmanim. V skata pateicīgu n vairuma dekorāti iekalšanai. A. E vara apkalumie kauss (287) patika. ja arī izpelnījies stu.

Koku izstrādājum priekšmets ir K. A darinātais riekstu diņš. Ar lielu inte ju objektu, kā lietiškajā mākslā diņš ir neliels, mazliet augstāks padziļinājumu vidū tots koka spainīti Katrā stūrī vara a sta uzlikšanai. Zem ri piekārta vālīte šanai, izrakstītu va kalta. Mēģinot ied notiktu, ja ap galc spēcīgi tēvaiņi riek trūcies atradu, ka iebūvēti ritenīši, nestabils. Galda daļjota ar četru turi, bet pavelkot, dās, laikam meist jis, ka lietpratēji kvalitāti vērtēt, vilktņu apstrādāju žu apmeklētājs ir stītāja, slepus no visku mēbeļu trūk diņa izveidojums saubīgs ledus, pār ņa gatavotājs mē

Ļoti interesanta naudas pļuķu sk kā. Modernas vai lai katrs lieto v les. K. Dravinieks kuŗām viņš saņē atzinības rakstu, tājumu vienkāršo

O. Grīna rotas rābā — smalkas ja cenšanās, i mantojumā, rast jas. O. Kutcera līdzinot ar viņa mu svētkos red uz priekšu. Je sudrabā kalts svečturim, tad priekšmets, dar technikā. J. Kļa izceļas ar masīv nājumiem.

Viņa raugs

1963. gada 14. s trā viesosies D teātris Kanadā s cēlienu komēdij Režisors H. M notiks YWCA'ā, Ave. Sākums no vakarā.

Ieejas maksa 2. vietā $ 2,-

Biļetes iepriek jamas pie R. Pa gory Street. Tel. DV apv.

NOLŪZIS SIKSTAI

19. augustā V Conn. 93. g. ve vijas armijas vedis Jēkabs A vijas galvenā daļas priekšnie ģen. Baloža ve vecāko virsnie priekšsēdis, pi amatus.

Viņa šūpulis gleznainā apvid arāju dzimtā. jis no senčiem grozījis, kaut vilnājumi. Pat dzejnieci Arīnu tīnieci, plevēr kuŗai viņa ve dzejoļus.

Jau I pasau atradies karala pulkvedi Kūki mā kaujā. Ce viņu upuris latvju tautai.

Ar ironiju brīvības viltus atpēmuši visu to un pat pē brīvības zemē lai vecuma

GENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. 465-1169.
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

RAKSTAMMAŠĪNAS
par visizdevīgākām cenām
ALEKSANDRS KĀNBERGS,
65 Ferrier Ave., pie Dan forth Ave, Tel: 463-2667

Toronto bibliotēkās

Pagājušā pavasarī rīkotais internacionālais mākslas filmu festivāls Centrālajā bibliotēkā guvis tādu atsaucību, ka bibliotēkas teātra sekcija rīkos otru 27. un 28. septembrī, plkst. 8,30 vakarā. Izrādīs Anglijā, Japānā, dažādās Eiropas valstīs, kā arī Kanadā un Sav. Valstīs uzņemtas filmas. Ieejas maksa 1 dolars.

Piektdien, 27. septembrī, plkst. 8,30 vakarā Toronto Beaches Branch bibliotēkā, 2161 Queen ielā (austrumos) izrādīs filmas par franču Kanadu. Ieeja brīva.

Daudziem nebūs zināms, ka Danforth bibliotēkā 701 Pape Ave. notiek pārrunu vakari, kuros iztirzā pasaulē slavenu rakstnieku darbus. Grupas pirmā nāksme šoruden būs ceturtdien, 12. septembrī, plkst. 8,30 vakarā. Iztirzās kādu Konfucija darbu. Sanāksmes notiek katru otru ceturtdienas vakaru, un jauni dalībnieki var pievienoties katrā laikā.

riskā dzīvē amatus, ko pilda ar goda prātu, centību; daudzi sekmīgi studē.

Ar atzinību jāapbrīno šie jaunās paaudzes latvieši, kas prot visam atlicināt laiku, nežēlojot līdzekļus lietderībai un neprasot, kas mums par to tiks.

Novēlēsim jubilāram trimdas latviešu sabiedrībā uzsākto darbu turpināt ar pienākuma apziņu, kā līdz šim, tad sekmju netrūks.

Latviešu jaunā paaudze ar savu centību un darbu ir rādījusi un vēl rādīs šīs zemes un valsts vadītājiem, ka latvieši bez brīvas Latvijas nenorims.

Daudz skaistu panākumu jubilāram!

Krusttēvs Ilens.

UMU KALENDĀRS

lumbus zālē. DVT nod. sarīkojums.

2. novembrī — Toronto Latviešu biedrības 15 g. pastāvēšanas jubileja.

3. novembrī — plkst. 5 vak. T. Brīlta garīgs koncerts Sv. Andreja baznīcā. Pie ērģelēm Edīte Timermane.

9. novembrī — ALT Vašingtonas ansambļa viesizrāde Eaton Auditorium.

14. novembrī — First Unitarian Baznīcas zālē Ingrida un Karīna Gutbergs (divas klavieres) T. L. Koncertapvienības koncerts.

16. novembrī — plkst. 8 vakarā Massey Hall Latvijas valsts svētku atceres sarīkojums.

20. novembrī un 1. decembrī — DV Ziemsvētku tirdziņš.

30. novembrī — TLB Dižděanča 15 gadu jubileja; plkst. 14 priekšnesumi un plkst. 19,30 balle Royal York zālē.

18. janvārī — apvienotā vīru kora „Viesturs" koncerts un balle lietuviešu bazn. zālē, 1021 College St. W., Toronto.

SV. KATARĪNES

14. sept. Mednieku un Makšķernieku kluba sarīkojums Atlanta Klubā.

HAMILTONA

28. septembrī — Mikeļa tirgus HLB namā.

5. oktobrī — Ham. latviešu jaunatnes pulciņa Rota rudens balle Rainbow zālē.

19. oktobrī — Hamiltonas DV gada svētki.

16. novembrī — Valsts svētku sarīkojums.

Dzīve Savienotās Valstīs

Apmeklētāja piezīmes

LIETIŠĶAS MĀKSLAS IZSTĀDE DZIESMU SVĒTKOS KLĪVLENDĀ

Lietišķās mākslas izstādē, bez pašreizējo daiļamatnieku veidojumiem, redzama vesela rinda dzimtenē gatavoti, daži pat krietni veci darinājumi. Daiļamatniecības cienītājiem un pazinējiem interesanti salīdzināt — esam gājuši svešumā uz priekšu vai atpakaļ? Paaudzei, kuŗai neiznāca mācīties un iepazīties ar mūsu tautas mākslu dzimtenē, — šo rindu rakstītājs pieder pie tiem — šāds salīdzinājums sevišķi intriģējošs.

Bez lielas analīzes redzamas vismaz divas raksturīgas dažādības. Pirmais — funkcionālisms. Cilvēkiem, kuŗi nekad nav redzējuši citus daiļamatniecības paraugus, kā vien parastos mūsu svešnieciības izstāžu klāstus, un es nedomāju nopelt vērtīgās lietas, kas ir bijušas, var rasties iespaids, ka mūsu daiļamatniecība nodarbojas vai tikai ar nieciņiem — greznuma priekšmetiem: prievītēm, sedziņām, trauciņiem, vāzītēm, šķīvjiem, izgraizītām pūra un pūdelādītēm un citiem sīkumiem.

Izstādītās senmantas ir: biezas un mikstas segas, siltas seģenes, dvieļi un spodri linu galdautiņi, rakstīti dūraiņi un zeķes, dzimtenē darināti tautas tērpi. Katrs priekšmets ir lietājams, ne tikai vienīgi glītumam noliekams kādā latviskā stūrītī.

Otrs — rakstu krāšņums, krāsu bagātība un — atturība. Neapšaubāmi, audumi visās līdzšinējās daiļamatniecības skatēs bijuši vērtīgākie eksponāti, bet salīdzinājumā ar vecajām lietām, krāsas kādreiz paskaļas un auduma raksts dažreiz taisni pirkstu bada krūtīs: Paskat', paskat', cik es esmu skaists!

Ka tā nemaz nav, tūlīt steidzas parādīt V. Stangas, Ontario, darinātie svārki un uzmetnis pelēkzaļā vilnas drānā gaumīgiem izšuvumiem, tāpat vienkārši rotāta linu blūzīte. A. Beltes austais celiņš (200) iegūlās acīs ar smalki saskaņotām sarkanām, brūnām un sūnu zaļām krāsām un interesantu rakstu kompozīciju. Neredzēta ornamenta dēļ atmiņā paliek arī kvadrātformas L. Bērziņas Zemgales jostas sedziņa (202). V. Dambergas, Dānijā sedziņas (211, 212, 213), godalgotas naudas balvu un atzinības rakstu, izceļas ar mīksti maigām zaļām, brūnām un vecrozā krāsu saskaņām. Ka vienkāršs pelēks, melns un balts, labā rakstā, var pūt skaists, parādīja M. Strausa spilvenā (232).

K. Ulmanim gaumīgi ādas izstrādājumi, bet liekas, ka līdzīgi darbi redzēti vairākās izstādēs un grāmatu galdos. Ka ne vienmēr ir viegli jaunu atrast, un ka jaunais ne vienmēr ir īpatnējs, redzam J. Zālīša darinātajā dekorātīvajā šķīvī (248) — ādā.

Izstādē maz keramikas. M. Āboliņa, noraidot domu, ka vāzei (252) var būt tikai viena vai divas osas, izgatavojusi daudzosainu.

Vaŗa kalumi ir J. Ridersam un A. Eimanim. Viņi vaŗā sajukata pateicīgu materiālu liela vairuma dekorātīvu ornamentu iekalšanai. A. Eimaņa koka, ar vaŗa apkalumiem veidotais kauss (287) patika labāk un bija arī izpelnījies atzinības rakstu.

Koku izstrādājumos lielākais priekšmets ir K. Allera, Vācijā, darinātais riekstu lobāmais galdiņš. Ar lielu interesi apskatīju objektu, kā jau meklējot lietišķajā mākslā lietišķo. Galdiņš ir neliels, kvadrātveida, mazliet augstāks par krēslu, padziļinājumu vidū, kur ievietots koka spainītis riekstiem. Katrā stūrī vaŗa apkalums riekstu uzlikšanai. Zem galda ik stūrī piekārta vālīte riekstu pārsišanai, izrakstītu vaŗa stīpiņu apkalta. Mēģinot iedomāties, kas notiktu, ja ap galdu apsēstos 4 spēcīgi tēvaiņi riekstus lobīt, izrūcies atradu, ka galdiņa kājās iebūvēti riteņiši, un tāpēc tas nestabils. Galda atvilktnīte, izdaijota ar četru pakariņu rokturi, bet pavelkot, vidū iesprieduši, laikam meistars nav zinājis, ka lietpratēji ieteic mēbeļu kvalitāti vērtēt, aplūkojot atvilktņu apstrādājumu. Ja izstāžu apmeklētājs ir tāpat kā rakstītājs, slepus nopūties par latvisku mēbeļu trūkumu, tad galdiņa izveidojums liecina, cik šaubīgs ledus, pāri kuŗam galdiņa gatavotājs mēģina staigāt.

Ļoti interesantas A. Brastiņa naudas pūķu skulptūriņas kokā. Modernas vai primitīvas, — lai katrs lieto vārdu pēc izvēles. K. Dravinieka kokles, par kuŗām viņš saņēmis balvu un atzinības rakstu, izceļās ar rotājumu vienkāršo griezumu.

O. Grīna rotas, zeltā un sudrabā — smalkas. Jūtama rotkaļa cenšanās, izejot no mūsu mantojuma, rast jaunas iespējas. O. Kutcera svečturis, saīdzinot ar viņa Toronto dziesmu svētkos redzēto, liels solis uz priekšu. Ja pirmais bija sudrabā kalts līdzīgs koka svečturim, tad šis ir metalla priekšmets, darināts metalla technikā. J. Kļaviņa komplekts izceļas ar masīviem rotu kaldinājumiem.

O. Cakars

Vīna raugs Ročestrā

1963. gada 14. septembrī Ročestrā viesosies Daugavas Vanagu teātris Kanadā ar T. Zeltiņa 3 cēlienu komēdiju Vīna raugs. Režisors H. Miķelsons. Izrāde notiks YWCA'a, 175 N. Clinton Ave. Sākums noteikti plkst. 7,30 vakarā.

Ieejas maksa 1. vietā $ 2,50, 2. vietā $ 2,-. Bērniem līdz 16 gadu vecumam ieeja brīva, bet skolēniem un studentiem virs 16 gadiem puscena.

Biļetes iepriekšpārdošanā dabūjamas pie R. Pavasara 124 Gregory Street. Tel. BA 5-2537.

DV apv. valde Ročestrā

NOLŪZIS LATVIJAS SĪKSTAIS OZOLS

19. augustā Vilimantikā ASV, Conn. 93. g. vecumā miris Latvijas armijas pensionēts pulkvedis Jēkabs Arājs. Bijis Latvijas galvenā stāba apmācības daļas priekšnieks, kaŗa ministra ģen. Baloža vecākais adjutants, vecāko virsnieku goda tiesas priekšsēdis, pildījis arī citus amatus.

Viņa šūpulis kārts Latvijas gleznainā apvidū Grostonas pagārāju dzimtā. Uzvārdu mantojis no senčiem un to nekad nav grozījis, kaut gan bijuši dažādi vilinājumi. Pat savu nel. sievu, dzejnieci Annu Arāju, sveštautieci, pievērsis latvju tautai, kuŗai viņa veltījusi arī savus dzejoļus.

Jau I pasaules kaŗa sākumā atradies kaŗalaukā. Kopā ar nel. pulkvedi Ķūķi piedalījušies pirmā kaujā. Cerējuši, ka varbūt viņu upuris nāks par labu latvju tautai.

Ar ironiju viņš izteicās, ka brīvības viltus apustuļi viņam atņēmuši visu sūri grūti iekrāto un pat pensiju, bet īstajā brīvības zemē saņēmis pabalstu, lai vecuma dienas varētu pavadīt pietiekami mierīgi. Par to viņš esot ļoti pateicīgs Amerikas Savienotajām Valstīm.

Vieglas smiltis brīvības zemē un sapni par dzimteni pagalvī!

R. V.

MĀRIS KIRSONS

beidzis Augustānas kolledžu ar BA gradu vēsturē. Pieder pie Phi Alpha Theta, Pi Kappa Delta Honor Societies un Delta Omega Nu un ir korporācijas Ventonia loceklis. Teoloģijas studijas turpinās Čikāgas luteraņu seminārā Meivudā.

SKOLU DURVĪM VEROTIES

Platā vēzienā šonedēļ atveras visu skolu durvis, jo pa tām atkal staigās tūkstoši. To vidū būs arī latviešu bērni un jaunieši, kas neatlaidīgi meklē noslēgumu savām izglītības gaitām. Arī šogad viņi pūlēsies un centīsies, lai kļūtu par labākiem savu klases biedru vidū. Līdzšinējie gadi svešatnē arī uzrāda lielu entuziasmu un sekmes, ar ko spārnota latviešu jaunatne: augstāko mācības iestāžu beigušo procents ievērojami audzis. Ar to arī uzsvērts, ka mūsu jaunatne pilnīgi apzinājusies izglītības nozīmi pašu nākotnei, jo iegūtās zināšanas ir vienīgās, kas platāku un bagātāku pašķir dzīves ceļu.

Bet blakus šīm svešajām skolām mācību gaitām mātes valodā savas durvis atvērs arī latviešu skolas. Vienalga, vai tās pastāv pie kādas organizācijas vai neatkarīgi no tām, to uzdevums ir un paliks viens un tas pats.

Pašdarbība ir katras skolas neatņemama sastāvdaļa, un tajā jāiesaista visi skolas bērni. Latviešu skola aptver visus bērnus zināmā latviešu novietojumā, tās kopējais mērķis nav saskaldāms.

Latviešu valodas stundas ir vienas un tās pašas visiem latviešu skolas audzēkņiem. Gars, tas šais mūsu paaudžu turpinātājos jāieaudzina, ir viens. Pašdarbībai skolas sienās vai ārpus tām jāaicina un jāiesaista visi, kas šādai pašdarbībai atsaucīgi.

Arī bērnos no skolas sola jāieaudzina vienprātības un kopības apziņa, par kuŗu mēs, viņu tēvi un mātes, tik labprāt mēdzam izteikties.

Latviešu skola trimdā ir ne tikai dziļi aptveroša iestādījums mūsu nākošajām paaudzēm, bet arī nerimtīgs latvietības avots, no kuŗa vienādi padzeras katrs šī ūdens slāpējs apziņā, ka visi mūsu bērni aug savas tautas paaudžu turpinājumam.

Latviskās gaisotnes ietvaros mums nekas nav dalāms vai sadrumstalojams.

Lielais mērķis padara visus mūs par līdzvērtīgiem cīnītājiem un darītājiem latviešu lietas labā.

E.S., ASV

ČIKĀGAS IMPRESIJAS

Gadskārtējie Čikāgas latviešu skolas bērnu svētki šogad notika nedēļu ātrāk kā parasti, Dziesmu svētku dēļ. Varbūt tas bija viens no iemesliem, ka šoreiz svētkus apmeklēja mazāk nekā citgad. Pavisam saskaitīju ap 350 pieaugušos un 250 bērnus. Rīta cēlienā debesis bija apmākušās un draudīgas, vēlāk noskaidrojās. Jāpiezīmē, ka lielākais skaits šejienes bērnu svētku apmeklētāju ir bijis 1.200 pirms pieciem gadiem.

Bērnu svētku gājiens sākās pl. 11 no rīta. Svētku aktu ievadīja māc. A. Sudara svētvārdi. Pēc tam skolas pārzinis prof. Atis Grotāns teica īsu uzrunu, norādot, ka pāri Baltijas jūrai skan latviešu tautas izmisuma pilnas balsis, stāstot par krievu uzmākšanos. Jaunatnes pulciņa priekšnieks Jānis Plūme apsveica klātesošos, aicinot visu paaudžu latviešus apvienoties kopīgā ciņā un darbā. Sveicienus jaunatnei Latvijā ierunāja Zaiga Ritiņa, pēc kam klātesošie nodziedāja Latvijas himnu.

Pēc akta bērni sacentās dažādās nodarbībās. Novietnes bija iekārtojušas sekojošas organizācijas:

Baptistu draudze; Ev - lut. Ciānas draudze; Ev. - lut. Jāņa draudze; Ev. - lut Miera draudze; Katoļu draudze; Čikāgas Latviešu b-ba; DV Čikāgas apvienība; Čikāgas Latviešu organizāciju apvienība ar tās radio raidījumu komiteju; Jaunatnes pulciņš; Studentu korporāciju kopa; Studenšu korporāciju kopa; LKS apvienības Dzintars Čikāgas kopa; Konkordiju Čikāgas kopa; Latviešu inženieŗu b-bas kopa; Akadēmiskā vienība Čikāgā; skautu Staburaga vienība; gaidu Gaujas vienība; vīru koris „Daugavieši"; jaukts koris „Daugava".

Līdzekļus balvām latviešu valodas novietnei ziedojušas korporācijas Lettonia, Tālavija un Fraternitas Livonica.

Vienu no plašākajām novietnēm bija izveidojuši Čikāgas DV. Tanī darbojās Augusts Vanags, Alfrēds Eglājs, U. Vītols un dzejnieks Valdis Krāslavietis, pastāstot bērniem par Latvijas valsti un tās varoņiem.

Dažus soļus tālāk nepilnus 3 gadus vecais Imants Ozers, ASV skaistumkaralienes Mārītes Ozeres brālītis, sparīgi sita naglu dēļi, ne reizi neuzsitot pa pirkstiņu — liels sasniegums tādam vīram. ČLB novietnē Kārkliņa un Zvīgule vaicāja par latviešu rakstniekiem. Sīko mājas darbiņu novietni pārzināja Rūdolfs Vanags, bet lielo jautājumu novietni — M. Švānfelds. Zīmēšanā un veidošanā mazajiem mākslinieķiem palīdzēja A. Spure un V. Jākobsone, bet mērķi sviešanas novietnē darbojās ČJP pr-ks Jānis Plūme. Skautu novietnē vingrošanu lika demonstrēt V. un E. Dzelmes, bet tīcības mācības novietnē darbojās māc. A. Lamberts. Lielākie pārsteigumi bija latviešu valodas novietnē, kur maza meitenīte zināja nosaukt Jāņa Jaunsudrabiņa dzimšanas un nāves dienas, kā arī visus trīs Čikāgā dzīvojošos rakstniekus — E. Aistaru, K. Ķezberu un V. Krāslavieti, kurpretim daudz lielāks zēns nezināja Latvijas himnas autoru un nevienu latv. rakstnieku. Novietni vadīja lietpratēji — Kreicers, Aistara un Šturma, visi trīs čikāgas latviešu skolas ilggadīgi skolotāji. Mērķi sviešanā ar dzelksni novietni vadīja Melbārde, Putniņa un Meņģele, bet pie prēmiju galdiem rosīgi rīkojās Siliņa un Kandroviča. Neizrūkna novietnes arī Latviešu kreditsabiedrībai (V. Kraulis), un Čikāgas latviešu radiofonam.

Saprotams, visās sacensībās netrūka uzvarētāju un balvu. Latviešu valodu vislabāk prata Liene un Dace Dindones, Edgars Gulbergs, Lauma Birkena un Silvija Sarma. Tautas dziesmu sacensībām uzvarēja Ilze Cakare (68 dziesmas!), Dace Dindone (58) un Liene Dindone. Zīmēšanā uzvarēja Dace Dindone, ticības mācības sacensībās — Silvija Sarma, Ilze Kļaviņa, Antons Bočka un Ivars Zuševics. Žurn. Mazputniņš gada abonementu izcīnīja Nora Tuma, žurnāla Mēs gada abonementu — Dace Dindone. DV novietnē Latviešu karavīrs pārākās zināšanas uzrādīja: Jānis Cakars, Miķelis Grants, Jānis Ķeveris, Juris Zušēvics, Edgars Gulbergs un Liene Dindone.

Pirmās palīdzības punktu vadīja Dr. Ruta un Vidvuds Medenis. Čikāgas latviešu skolas prezidijs visiem svētku atbalstītājiem — kā organizācijām, tā atsevišķiem bērnu draugiem izsaka sirsnīgu pateicību.

Koŗu gājiens uz svētku vietu Klīvlendā.

Savienoto Valstu un Kanadas Latviešu kreditsabiedrību apvienības delegātu sanāksmi Klīvlendā ar savu klātieni pagodināja Latvijas sūtnis Vašingtonā prof. Dr. A. Spekke. Uzņēmumā no kreisās: jaunievēlētās valdes pr-ža vietnieks K. Norvelis (Klīvlenda), valdes pr-dis Ad. Švenne (Toronto), sūtnis prof. Dr. A. Spekke, sekretārs J. Platais (Viskonsina) un revīzijas komisijas loceklis R. Bērziņš (Londona, Ont.).

DIVAS SACENSĪBAS — VIENĀ DIENĀ

„Mēs varam par to tikai priecāties, ka mūsu rindās nāk jaunu gadu sekotāji, kas ir spējīgi mūs pārspēt," sacīja DV apvienības Kalamazū pr-dis Alf. Minka pēc notikušajām gadskārtējām šaušanas sacensībām, kuŗās pirmo vietu izcīnīja, tikai nesen no kaŗadienesta atgriezies Juris Rītums, iegūstot 105 punktus, par to saņemot apvienības un Mednieku - makšķernieku kluba dāvināto ceļojošo kausu. Otrā vietā ar 103 punktiem — Alf. Minka, bet trešajā ar 102 p. — Kārlis Siedlinš. Sacīkšu galvenais tiesnesis bija J. Skrīveris no Detroitas.

Pēc sacensībām kā uzvarētājus, tā arī kuplo dalībnieku un viesu pulku uzrunāja apv. prks A. Minka, un ceļojošās balvas izsniedzējs A. Tralmaks cildināja DV apv. un Mednieku - makšķernieku labās attieksmes un sirsnīgo sadarbību. Sacensības šogad notika jaunizbūvētajā J. Ulpa saimniecības šautuvē, kas izdevīga tāpēc, ka atrodas tuvu pilsētai. Laipnais un gādīgais namatēvs savā uzrunā izteica prieku, kā arī viņš var „savu roku" pielikt pie tik laba sporta izkopšanas un veicināšanas.

Tūlīt pēc vietējām sacensībām notika DV ASV meistarsacīkstes šaušanā, neklātienes cēlajā, kuŗās bez Kalamazū piedalījās arī Grand Rapidu un Detroitas apvienību labākie šāvēji. Tanīs 1. v. ar 143 p. ieguva V. Lenšs (Detroita), 2. v. ar 129 p. — J. Kavaļenko (Detroita), 3. v. ar 120 p. — A. Minka (Kalamazū) un 4. v. ar 115 p. — K. Sedliņš (Kalamazū). Arī šais sacensībās tiesnesis bija J. Skrīveris ar palīgiem: A. Tralmaku, A. Ozolu, Z. Bērziņu un E. Krastu.

Nobeigumā namamāte A. Ulpe kopīgi ar vietējo DV apvienību bija klājušas launagu galdus sacīkšu dalībniekiem un kuplajam viesu pulkam.

V. Bokis

NUJORKA

● Katru gadu rudenī un pavasarī Ņujorkas mākslinieķiem notiek izstāde brīvā dabā Vašingtona laukumā Manhetenā. Šogad šinī izstādē piedalīsies ar saviem darbiem arī latviešu skulptore Milda Krastiņa no Bruklinas. Viņas novietne atradīsies 10. ielā un University Pl. Izstādi atklāj 30. augustā, un tā ilgs līdz 22. septembrim, katru dienu, no plkst. 2 dienā līdz 10 vakarā.

Mākslinieķiem uz izstādi iepriekš jāpieteicas pēc tam ar diviem priekšmetiem jāpiedalās žūrijas komisijas skatē. Ja šos priekšmetus atzīst par piemērotiem, piešķir vietu izstādes laukumā.

Milda Krastiņa nodomājusi izstādīt skulptūras moderna stilā un arī dažus keramikas darbus.

I.

● Iznākusi ilgi gaidītā Alfreda Bērziņa grāmata angļu valodā „Nesodītais noziegums". Grāmatā attēlots, kā komūnisti pārņēma Baltijas valstis, tuvāk pastāstot arī par Latvijas ģeogrāfiju, deportācijām, padomju koloniālismu, kolchoziem, reliģijas nebrīvību un latviešu pretestību. Ievadā senātors Tomass Dods atzīst tādas grāmatas nepieciešamību.

● Visiem DV biedriem izsūtītas DV priekšnieka vēlēšanu zīmītes ar kandidātu vārdiem. Šī gada beigās izbeidzas līdzšinējā pr-ka darbības pilnvaras. Kā kandidāti priekšnieka amatam uzstādīti Vilis Hāzners, Vilis Janums un Oļģerts Mazarkēvičs. Ņujorkas DV biedriem vēlēšanu zīmes jāiesūta A. Valterim līdz 15. septembrim.

● Ņujorkas DV apvienības rīkotais 14. jūnija atceres koncerts devis 100 dolaru atlikumu, kas pārskaitīti ASV valdes aprūpes līdzekļu postenī palīdzības sūtījumiem uz dzimteni.

Palisādes drāmatiskās kopas 21. jūnija viesizrāde „Cilvēks grib spēlēt" apvienībai devis $ 204,28, bet Pēteŗa - Pāvila dienas sarīkojums 29. jūnijā Port Džefersonā $ 163,68, kas ieskaitīti organizācijas līdzekļos.

Aprūpes līdzekļi izlietojami vienīgi aprūpei vai saskaņā ar ziedotāju norādījumiem. Dažādi izdevumi sedzami no organizācijas līdzekļiem.

I.

KALAMAŽŪ

● Latviešu skola jauno mācības gadu uzsāks 7. septembrī, plkst. 1,30 p. p. Kalamazū ev. - lut. draudzes namā 828 S. Rose ielā. Ievadījumā būs akts, uz kuŗu aicināti vecāki, organizāciju pārstāvji un viesi. Jauni skolēni kā zemākās, tā vecākās klasēs piesakāmi iepriekš skolas pārzinim Artūram Kaugaram. Vidusskolā mācību sākums 14. septembrī, plkst. 4 p. p. A. Kaugara mājās, 710 Dutton Pl.

● Uz 5. starptautisko ķīmiķu kongresu Detroitā lielā medikamentu ražotāju firma Upjohn Co. Kalamazū bija komandējusi Ainu Artmani.

● Mācības gadu ievadot, 8. sept. Ciānas baznīcā notiks dievkalpojums skolēniem, pēc tam, nākošajās svētdienās regulārās ticības mācības stundas un bērnu dievkalpojumi.

● Allen elektrisko instrumentu uzņēmumu šefinženieris A. Mazurkevičs septembŗa mēneša sākumā izbrauks dienesta komandējumā uz Eiropu.

ASV BAZNĪCĀS

NUJORKA

8. septembrī, plkst. 9,15 Bronksas Sv. Toma baznīcā ar dievgaldu, māc. A. Ozols; plkst. 1 Friportā, Kristus baznīcā mācības gada sākuma dievkalpojums, māc. O. Gulbis; plkst. 2 Betlemes baznīcā mācības gada sākuma dievkalpojums, māc. R. Zariņš, plkst. 5,30 Džamaikā, māc. R. Zariņš.

Svētdienas skolu mācības gada sākumi: svētdien, 8. septembrī, Bruklinā un Friportā; sestdien, 14. septembrī, Bronksā un Džamaikā. Beišoras un Nuarkas paziņojumi sekos.

ČIKĀGA

Čikāgas latviešu ev. - lut. Ciānas draudze, 5015 W. Ferdinand St.

8. septembrī plkst. 11 dievkalpojums, māc. A. Rautenšilds.

Pēc dievkalpojuma draudzes izbraukums Šillera parkā.

AURORA

Mūsu Pestītāja baznīcā, 429 Dawners Place.

Latvijas ev. - lut. baznīcas Sv. Pāvila draudze — 1648 So. 11th Ave., Meivudā. Mācītājs Pāvils Kirsons, tel. FI 3-2420.

BURLINGAME (Kal.)

Burlingamā, Lutheran Church of the Good Shepherd. 301 Burlingame Ave.

14. septembrī, pl. 7 vakarā dievkalpojums; māc G. Kness - Knezinskis.

DETROITA

Sv. Pāvila ev. - lut. draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdien., plkst. 12 dienā Holy Trinity ev. - lut. baznīcā, Maxwell un E. Warren Avenues, pie Van Dyke. Turpat plkst. 11 notiek Latviešu skola un bērnu dārzs. Baznīcas, skolas un grāmatu galda telefons: WA 2-2248. Māc. V. Liventāls.

Katra mēneša beidzamā svētdienā, **plkst.** 3 p. p. **dievkalpojums Redeemer luterāņu baznīcā, 1300 Pauline Blvd., Ann Arborā.**

LOSANDŽELOSA, KAL.

Dienvidkalifornijas draudze, 2450 Griffin Ave., L. A. 31.

Santa - Rosā, Betlemes baznīcā, Tupper ielā 733.

Dievkalpojumi katru svētdienu plkst. 11-os. Svētdienas skolas un koŗa mācības plkst. 9:30 visi latvji aicināti.

SACRAMENTO

Sakramento, Sv. Krusta ev. - lut. baznīcā, 45 un H ielā.

OKLANDE, KALIF.

Oklandē, Centrālā latviešu baznīcā, 215 Ridgeway Ave.

PA SVEŠĀM TAKĀM

CILVĒKEDEJS KOLORADO

Starp Jutu un Kolorado ir liels tuksnesis, ko no visām pusēm apņem varenas kalnu grēdas. Kaut arī visapkārt kalnos bija pērkona negaisi, tuksnesī spīdēja saule un temperatūra, droši vien, bija ap 100 gradu. Pelēkajās tuksneša smiltīs aug kāds zāles kušķis, mazs paegļlis vai kaktuss, uz ceļa redz tikai nedaudz tikai nedaudz autobraucēju. Bet gadās ceļmalā arī geizers, kas regulāri izverd siltu ūdens stabu, apm., 50 pēdu augstumā. Bet arī te valda amerikāņu raksturīgais materiālisms, jo par skatīšanu jāmaksā, kaut arī par to pašu naudu var redzēt bifeli un ēzeli.

Grand Mesa ir Kolorado nacionālais pieminekļis, kur sarkani klinšu kalni ir pāri par 10000 pēdu augstumā. Ceļš ar daudzām cilpām vijas kalnos, no kuŗu virsotnēm var pārredzēt tuksnesi un ielejas. Liels akmens stāv kā sēne, citur ir dabisks tilts, citur dziļa aiza.

Tikai dažu desmit jūdžu tālāk ir Melnais kanjons, pāri par 2400 pēdu dziļš, kur saules stari reti iespīd, jo kanjona augšējās malas ir tikai 1300 pēdu platumā. Tumšās klintis vēl vairāk iespaido drūmo skatu, apmeklētājam liekas, ka viņš nokļuvis ēnu valstībā.

Kolorado ir zeltraču un citu bagātību meklētāju zeme jau veirāk kā 100 gadus. Divi vīri 1859. gadā netālu no tagadējās Denveras atrada zeltu. Ar to sākās zelta drudzis, kad katru dienu ap 500 zelta meklētāju ierodās apkārtējos kalnos uz mūžiem, ēzeļiem vai zirgiem, lai atrastu savu laimi. Zeltu tiešām atrada, skalojot strautiņu smilti vai rokot un kapājot kalnu klintis, kur atradās zelta rūda. Ne visiem laimējās, bet daži kļuva bagāti. Radās pilsētas, no kuŗām tajā laikā vairākām bija pāri par 10000 iedzīvotāju. Bet bija arī dažādi piedzīvojumi, ko vēl tagad atceras Kolorado iedzīvotāji.

Pirms kādiem 90 gadiem Leiksitijā (Lake City) notiesāja Alfredu Pakeru par cilvēkēšanu. Ar četriem citiem zeltračiem viņš bija devies kalnos, ceļā nomaldījies, pietrūcis pārtikas. Pēc tiesas stāsta, viņš devies kalnos medīt, bet pārējie palikuši pie ugunskura. Atnākot no medībām, viņš atradis, ka viens kļuvis vājprātīgs un nošāvis pārējos trīs, uzbrūkot arī viņam. Aizstāvoties, viņš trako nošāvis.

Šie četri vēlāk atrasti apēsti, un tā kā Pakera stāsts dažās vietās nesaskanēja, viņu notiesāja par cilvēkēšanu. Viņš tomēr no cietuma izmuka un vēlāk mira brīvībā mira Litlkaunā.

Mazliet citādāks ir nesenās pagātnes stāsts, kad atrada uranu.

Kāds bezdarbnieks, kam bija sieva un divi dēli, pirms dažiem gadiem gribēja aizņemties banku 3000 dolarus, lai varētu dotīes kalnos meklēt uranu. Banka domāja, ka aizdevumu nevar dot, jo nav nekāda nodrošinājuma. Urana meklētājs tomēr bija devies kalnos bez aizņēmuma, atradis uranu un tagad viņam pieder ap 3 miljoni dolaru. Atgriežoties no kalniem, viņa pirmais darbs bijis nopirkt to banku, kas aizdevumu noraidījusi. Viceprezidents, kas ar viņa lietu toreiz nodarbojies, tūlīt atlaists.

No vecajām zeltraču pilsētām, laikam, visslavenākā ir Centralsitija Rokiju kalnos. Pagājušā gadsimta beigās tās iedzīvotāju skaits pārsniedzis 15000, bet pilsētā bijis moderns operas nams un viesu māja. Operu izrādes notiek vēl tagad, piedaloties slaveniem mākslinieķiem, bet iejas kartes neiespējami dabūt, tās izpārdotas mēnesi iepriekš. No ārpuses tā necila māja, bet zāles iekšpusē grezni griestu rotājumi, krēsli vecajā pionieru stilā, ar mākslinieku vārdu ierakstiem un gada skaitli, kad kuŗš uzstājies. Pilsētiņa tagad pārtiek tikai no tūristiem. Tur ir daudz salonu, pie kam vienā pārdod alu vecajā stilā, kad apkalpotājs glāzi piepilda vienā letes galā, tad aizlidina pie patērētāja pa leti, bet pasūtinātājam šī glāze pareizi jāsaķer. Ikvienā salonā var dzirdēt dziesmas rietumu garā, gan atskaņojot uz instrumentiem, gan dziedot.

Pilsētā ir zeltraču mūzejs, kur rāda ne vien vecos zelta iegūšanas darba rīkus, bet arī zelta raktuvi. Raktuvju skaitu, laikam, grūti pateikt, jo ikvienā vietā rakuši un vēl rok zeltu. Vietām raktuvju ieejas ir kā alē, citur tās novietotas pat virs strautiem, citas labi izbūvētas. Zeltu skalo arī upītēs un strautiņos, tikai ieguvums te mazs, pat tūristi ar krūzītēm var skalot zelta smiltis. Bet zelta cena ir zema, iegūt to atmaksājas tikai tur, kur tas lielos slāņos. Kolorado kalni bagāti ar citiem minerāliem, pašreiz izdevīgi rakt uranu, gan tikai ar valdības atļauju.

Kalnos skaisti skati, te sākas Kolorado un Arkanzas upes, kas vēlāk izveido lielus kanjonus. Gar abām upītēm izveidoti ceļi, it sevišķi Kolorado upei lieli kanjoni, bet Arizonā veido arī Lielo jeb Grand kanjonu. Daudzās kalnu virsotnēs sniegs. Estes nacionālajā parkā ar auto var uzbraukt virs sniega līnijas. Kalnu mežiem apaugusi — egles, priedes, bērzi. Gaiss vēss, diezgan daudz līst lietus, bet ielejās karsts.

V. Irbe.

Jaunatnes dienu dalībnieki Detroitā. Uzņēmumā 2. r. (no labās): D. Mednis, māc. A. Sīpols, māc. P. Nesaule, prof. Dr E. Šmits ar dzīvesbiedri, māc. V. Līventāls, māc. J. Turks, A. Līventāls un A. Riekstiņš.

AR PĪPI UZ JUMTA

Mēdz teikt, ka latviešiem pašiem savu valodu iemācīties nav viegli un vērojot bērnu sarunas, kur starp latviešu vārdiem pajūk vairāk vai mazāk angļu vārdi, jāpievienojas šim novērojumam. Sveštautietim iemācīties latviski runāt ir vēl grūtāk, daudzo galotņu, garumzīmju un locījumu dēļ. Gadās tomēr, ka bērni, kopā spēlējoties, iemācās arī citas valodas, to starpā arī latviski.

Denveras ziemeļu daļā kāda amerikāņu meitene runā skaidri bez akcenta latviešu valodu, jo daudz brīvā laika pavada spēlējoties ar kaimiņu Baložu bērniem. Ja atliek laiks, viņa iet arī Denveras latviešu svētdienas skolā un labprāt runā latviski. Rotaļās ar bērniem sarunu valoda ir latviešu, mazāk angļu.

☆

Denvera ir kā lielpilsēta, kas vieņo ASV austrumus ar rietumiem. Te vērojama lielpilsētas dzīve, kam gan nav tā straujuma, kas Ņujorkā, tomēr raksturīga nakts dzīve. Kad Ņujorkas viesiem rādīja pilsētu, izdevās apmeklēt arī kādu naktslokālu.

Ņujorkā dažos restorānos katru trešo vai ceturto dzērienu viesim dod pa brīvu, Denverā tas citādi. Kad kasē lente ir pilna, tad īpašnieks vai bāra vīrs nosauc, ka lokāls izdzerts, un pēdējais viesis, kas maksājis par dzērienu, izmaksā visiem apmeklētājiem. Tas gan nenozīmē, ka šim viesim par visu citu patērētāju dzērieniem būtu jāmaksā, bet tas nozīmē to, ka lokāls ikvienam izmaksā to dzērienu, ko tas pēdējo lietojis. Kādam Denveras latvietim tas gadījies jau trīs reizes.

☆

Varētu likties, ka denveriešiem nemaz nav jāstrādā parastais darbs — jāaiziet tikai uz kalniem un jāmeklē zelts. Daļa to arī dara, bet atradums ir krietni mazs, stundā dažreiz laimējoties no strautiņa izskalot zeltu par 37 centiem, rokot rūdu, var laimēties labāk. Nav zināms, vai kāds no Denveras latviešiem to izmēģina, bet Ņujorkas viesi mājās pārveda maisiņu ar zelta smiltīm, varbūt tikai 25 centu vērtībā. Denverā slimnīcē strādājot, var nopelnīt dubultīgi, dažos citos darbos pat desmitkārtīgu algu. Kāpēc doties zelta dēkās!

☆

Liekas, denveriešu iecienītākais dzēriens ir Kora (Coors) alus, ko var dabūt ikvienā vietā. Gandrīz citu neko nedzirdēja kā tikai — Kors. Šis alus iecienīts arī latviešu apriņdās, bet Ņujorkā to nevar dabūt, un tāpēc ņujorkieši dzēra ar baudu, jo, vērojot pēc reklāmas, kalnu ūdens, mazliet sūrināts ar apiņiem, garžo labi.

Rapidsitijā, Dienviddakotā vairāk cienī dažādus cepešus, it sevišķi medījumus. Ziemā nomedīti stirnas, brieži, plašradži, ko vietējie sauc par „mūšiem", no putniem fazāni, tās ar autora ierakstu, skaņu plates, rotas lietas un daiļamatniecības izstrādājumi, pavisam kopā apm. 100 priekšmetu.

Neviļus nāk jautājums, kā vispār šī loterija radusies. „LSCS atzinusi, ka biedru nauda neiet," Ādolfs Sprūdžs, LSCS 20-tā kongresa rīcības komitejas loceklis, paskaidro, „tāpēc nolēmām rīkot loteriju, kuŗas izlozē notiks LSCS kongresa noslēgumā 29. septembrī Čikāgā." Tas izraisa nākamo jautājumu: kāpēc gan LSCS līdzekļi būtu it īpaši vajadzīgi? — Izrādās, ka tie visai nepieciešami, galvenokārt latviešu studentu reprezentēšanai uz ārpusi: latviešu pārstāvju sūtīšanai uz cittautu un starptautiskiem studentu kongresiem; brošūras izdošanai, kas informētu cittautu studentus un viņu organizācijas par latviešu studentiem šeit svešumā un aiz dzelzs aizkara apspiestībā; tāpat arī regulāra informācijas biletena izdošanai angļu valodā un citās svešvalodās.

„Protams, nauda iziet pat kārtojot vienkāršu saraksti," A. Sprūdžs piemetina, pamezdams skatu uz pabiezīem aktu vākiem, kas radušies kopš pagājušā LSCS kongresa, kur viņu ievēlēja par ārlietu daļas vadītāju, gan īpašus līdzekļus šim postenim nepieskiŗot. „Pat kārtīgu kartotēku bez līdzekļu ieguldīšanas nav iespējams iekārtot," viņš saka.

Paliek vēl jautājums, vai šāda loterija tomēr neprasa pārāk daudz pūļu. „Esam atraduši čaklus talciniekus," Aina Spure atbild, norādīdama uz Čikāgas latviešu jaunatnes pulciņa biedriem, kas blakus istabā jau līmē aploksnes ložu izsūtīšanai uz tām 3000 adresēm, ko dažādu pilsētu vietējās studentu kopas savākušas un atsūtījušas. „Vēl lielāku atzinību par savu atsaucību viņi pelnījuši atceroties, ka šie paši jaunieši nodarbināti arī ar ALJA's kongresa priekšdarbiem, kas šoruden notiks Čikāgā."

Saruna notika LSCS loterijas revīzijas komisijas konstruēšanās sēdē, kuŗā bez priekšsēža Aleksandra Kandroviča vēl ietelp sekretāre Ilze Austriņa (Čikāgas studenšu korporāciju kopa) un locekļi: Irēne Skapare (Dzintars), Ainis Meņģelis (Čikāgas korporāciju kopa) un Ādolfs Sprūdžs (Čikāgas akad. vienība).

Tātad loterijas izkārtošanas viena puse paveikta: laimesti sagādāti kuplā skaitā, lozes iespiestas un izsūtītas (ja kādam vēl nebūtu, lūgums tās pieprasīt Ainai Spurei, adrese: 5443 W. Thomas St. Chicago 51, Ill., U.S.A.), izlozes datums noteikts, un revīzijas komisija darbojas savu uzdevumu augstumos. Lai darbs būtu sekmīgs, atliek tikai paveikt tā otru pusi — tautiešiem atvērot savas sirdis un . . . makus.

D.V.

KAS IZVILKS LAIMĪGO LOZI?

„Jūs saņemsit daudzas vēstules ar kritiku, atrunāšanos, pamācībām un neslēptu ironiju par šo pasākumu; varbūt pat ne visai draudzīgus aizrādījumus par individuālā miera traucēšanu," pareģoja Ainai Spurei, LSCS loterijas vadītājai. „Tomēr," viņa atbildēja, „mākslinieku atsaucība, ziedojot loterijai savus darbus, bija tik spontāna un sirsnīga, ka neviena nelāga vēstule nevarēs šo iespaidu pārspēt."

Kā pirmais savu gleznu esot pieteicis Jānis Kalmīte, kam sekojuši 21 cits: V. Āboliņš, V. Aistars, J. Audriņš, V. Āvens, V. Bērziņš, K. Černoks, V. Dekšnis, A. Drone, O. Grunde, V. Gūtmanis, U. Krūmiņš, M. Lapko, J. Matisons, A. Ogule, V. Sīmanis, I. Šteins, O. Šteiners, S. Šteinere, J. Strods u. c. M. Geistauts ziedojis kādu savu skulptūru. Bez tam dāvinātas grāmatas ar autora ierakstu, skaņu plates, rotas lietas un daiļamatniecības izstrādājumi, pavisam kopā apm. 100 priekšmetu.

Neviļus nāk jautājums, kā vispār šī loterija radusies. „LSCS atzinusi, ka biedru nauda neiet," Ādolfs Sprūdžs, LSCS 20-tā kongresa rīcības komitejas loceklis, paskaidro, „tāpēc nolēmām rīkot loteriju, kuŗas izlozē notiks LSCS kongresa noslēgumā 29. septembrī Čikāgā." Tas izraisa nākamo jautājumu: kāpēc gan LSCS līdzekļi būtu it īpaši vajadzīgi? — Izrādās, ka tie visai nepieciešami, galvenokārt latviešu studentu reprezentēšanai uz ārpusi: latviešu pārstāvju sūtīšanai uz cittautu un starptautiskiem studentu kongresiem; brošūras izdošanai, kas informētu cittautu studentus un viņu organizācijas par latviešu studentiem šeit svešumā un aiz dzelzs aizkara apspiestībā; tāpat arī regulāra informācijas biletena izdošanai angļu valodā un citās svešvalodās.

„Protams, nauda iziet pat kārtojot vienkāršu saraksti," A. Sprūdžs piemetina, pamezdams skatu uz pabiezīem aktu vākiem, kas radušies kopš pagājušā LSCS kongresa, kur viņu ievēlēja par ārlietu daļas vadītāju, gan īpašus līdzekļus šim postenim nepieskiŗot. „Pat kārtīgu kartotēku bez līdzekļu ieguldīšanas nav iespējams iekārtot," viņš saka.

Paliek vēl jautājums, vai šāda loterija tomēr neprasa pārāk daudz pūļu. „Esam atraduši čaklus talciniekus," Aina Spure atbild, norādīdama uz Čikāgas latviešu jaunatnes pulciņa biedriem, kas blakus istabā jau līmē aploksnes ložu izsūtīšanai uz tām 3000 adresēm, ko dažādu pilsētu vietējās studentu kopas savākušas un atsūtījušas. „Vēl lielāku atzinību par savu atsaucību viņi pelnījuši atceroties, ka šie paši jaunieši nodarbināti arī ar ALJA's kongresa priekšdarbiem, kas šoruden notiks Čikāgā."

Saruna notika LSCS loterijas revīzijas komisijas konstruēšanās sēdē, kuŗā bez priekšsēža Aleksandra Kandroviča vēl ietelp sekretāre Ilze Austriņa (Čikāgas studenšu korporāciju kopa) un locekļi: Irēne Skapare (Dzintars), Ainis Meņģelis (Čikāgas korporāciju kopa) un Ādolfs Sprūdžs (Čikāgas akad. vienība).

Tātad loterijas izkārtošanas viena puse paveikta: laimesti sagādāti kuplā skaitā, lozes iespiestas un izsūtītas (ja kādam vēl nebūtu, lūgums tās pieprasīt Ainai Spurei, adrese: 5443 W. Thomas St. Chicago 51, Ill., U.S.A.), izlozes datums noteikts, un revīzijas komisija darbojas savu uzdevumu augstumos. Lai darbs būtu sekmīgs, atliek tikai paveikt tā otru pusi — tautiešiem atvērot savas sirdis un . . . makus.

D.V.

KARA UPURI OLANDES SALĀ

Olandes salē ģeologi, pētīdami kapenes, atraduši otrā pasaules kara bēgļu upurus, kas izskaloti krastā un apglabāti vietējos kapos. Starp vairākiem igauņiem uzzīmēts arī viens latvietis — Kārlis Grīnbergs, dzimis 1896. g. 6. jūnijā Rīgā. Dokumentos redzams, ka Grīnbergs ir precējies un divu meitu tēvs. Pēc privātām ziņām viņš bija Rīgas 6. iecirkņa vecākais nodokļu inspektors. Par šo gadījumu Olandes salas policijā atrodas plaša satura protokols.

LATVIEŠI TREJDEVIŅĀS ZEMĒS

●Austrālijas latviešu gleznotāju kopa Zilā ota ar Latviešu apvienības Austrālijā kultūras fonda atbalstu izdos Zilās otas gleznotāju gleznu reprodukciju mapi. Tanī būs pārstāvēti seši mākslinieki: O. Bisenieks, G. Jurjāns, K. Mednis, L. Svīķers, K. Trumpis un E. Vilka. Reprodukcija būs krāsās un melni baltā technikā, bet teksts latviešu un angļu valodā.

●Aedelaides universitātē, Austrālijā, šogad beigušo 630 studentu vidū ir 19 latviešu. Šie beidzēji ir: Laima Biezaite, Margarita Ņikitina, Dace Skābe, Astrīda Smildziņa, Baiba Vītola, Andrejs Stīpnieks, Egils Burtmanis, Andris Dainis un Ivars Dainis.

●Dzejnieka Andreja Eglīša otrreizējā viesošanās šī gada martā devusi Nacionālajam fondam 488 mārciņas.

●Austrālijas septiņos latviešu centros darbojas 12 latviešu skolas ar 650 skolniekiem un 80 skolotājiem. Vislielākā skola ar 178 audzēkņiem un 11 skolotājiem ir Adelaidē. Melburnā pastāv divas skolas ar 175 audzēkņiem un Sidnejā trīs skolas ar 169 audzēkņiem. Skolotāji darbojas bez atlīdzības un saņem tikai ceļa izdevumu atmaksu.

●Dienvidaustrālijas pavalsts pilsētā Elizabetē 18. augustā iemūrēja pamatakmeni pirmajai latviešu veco laužu mītnei brīvajā pasaulē. Mītnei līdzekļus dod paši latvieši un arī Austrālijas valdība. Veco laužu mītne atradīsies Adelaides tuvumā un turienes latvieši uzņēmušies galvenos gādību par mītnes celšanu. Pagaidām cels tikai divas ēkas, kuŗā katrā varēs dzīvot viens precēts pāris un četri vieninieki, kopā 12 iemītnieki.

O. KROLLA

JAUNĀ ADRESE:

12 Harrison St., Oak Park, Illinois, USA.

Tel.: 383-6978.

Kārlis Zītars

MŪLĀPS

Gar logu aizgāja meitēns.— Pēc laiciņa viņa nāca atpakaļ un uzmeta mūsu mājai ātru skatu.— Nekas! — Jauks meitēns, gadus 17-18...

Tad viņa pagāja mūsu mājai garām vēl trešoreiz, paskatījās logos un pasmaidīja.

Ko?!... Es gribēju ieķerties pats sev matos, bet pirksti atsitās pret manu pliko pakausi. Vai tad mans pakausis būtu metis uz viņu saules zaķīšus? Piegāju tuvāk logam, bet arī blakus istabā kāds steidzīgi rosījās, un es paglūnēju aiz stenderes. Tur mans puika nervoziem pirkstiem plucināja kakla saites mezglu, bužināja retās ūsiņas un arī šķielēja uz ielas pusi. Nu es sapratu, atvēru mūti un jau gribēju puikam uzsaukt: „Ei, tu, pūkainais pīlēn!", bet smadzenēs uzdzirkstīja kāds paša piedzīvojums.

Tas notika pirms trīsdesmit gadiem. Man toreiz bija divdesmit pieci gadi, un es biju jauns mežzinis. Man bija tumši un viļņaini mati un zilas acis. Arī par sejas izteiksmi neviens neteica, ka tā mulķīga. Un kur tad skaistā mežziņa uniforma, šūta no visdārgākā diagonāla, pie labākā drēbnieka Rīgā. Pogas spīdēja un laistījās, un zaļā samta uzplecos mirdzēja sidraba ozollapas. Manis dēļ dažā labā sētā vienīgais gailītis nodziedāja savu pēdējo dziesmu, bet rītā brūni apcepts jau gulēja uz mana brokastu galda. Meitēni zibsnīja spožajām acīm, es skūpstīju daiļo radību rokas un...nu, protams, arī lūpas. Bija visādas lūpas,— kaislas, kārdinošas, padevīgas, paļāvīgas, bet bija arī sakļāvušās kā neuzplaucis pumpurs. Un mani visvairāk kārdināja tieši tās.

Jā, es biju tikai divdesmit piecus gadus vecs...

Bet jau šajos gados es biju miesā, asinīs un kaulos pilnīgi saindēts ar medībām. Mana lielākā bauda bija medījumu lenkt. Un bieži vien, kad es to biju aplencis, es no sirds nopriecājos par tā daiļumu, bet līku savam ierocim klusēt. Par to mežu spārnotā un četrkājainā saime, bez šaubām, bija pateicīga, bet ne katrreiz tā iznāca ar daiļo lūpu īpašniecēm.

Tā, kāda kaimiņa kāzās sastapos ar Zuzīti. No visām meitenēm man viņa izlikās visdaiļākā, un vēl pirms mielasta mēs satikāmies pie jasmīnu krūma. Viņa aizsprauda man ziedu aiz uzpleca Es sakēru viņu virs elkoņiem un noskūpstīju. Viņa nobālēja. Biju dzirdējis un lasījis, ka tā esot visskaistākajām sievietēm īpatnība. Sāku viņu novērot. Nebija šaubu,— visu laiku viņa nenovērsa no manis acis. Khm. Bet mani lenca novada saimnieki, katrs gribja parunāt ar mani kādu vārdu un katrs ieminējās, ka es tak nebūšot lepns, bet sadzeršot ar viņu kādu šņabi. Protams, es nebiju lepns. Bet kad dzīrotāji sāka raudzīties pēc gulamvietām, es biju piesūcies kā stabule. Klētiņā neizgērbies iekritu gultā. No rīta atmodos, kad pie klētiņas durvīm mūzikanti ar taurēm plēsa maršu, bet manu galvu plēsa paģiras.

Tad nāca viesības daudzās citās mājās. Tās bija gan oficiālas, gan intīmas. Bet visur klāt bija Zuzīte — arvien bāla, arvien manā tuvumā. Beidzot es sapratu,— nu tiku lenkts es pats. Un tad pienāca brīniškais rudens, ko jau no bērnakājas mīlēju vairāk par visiem gada laikiem. Reiz man pa telefonu piezvanīja kāda mežsarga kundze,— viņu apgaitā pēdējā laikā esot redzamas daudzas caunas un lapsas, vai tad es nemaz par medībām vairs neinteresējoties? Un es dzirdēju klausulē, ka viņa klusi smejas. Tad viņa teica vēl, ka viņu mājās mani gaidot kāds patīkams pārsteigums. Un atkal viņa smējās. Šos dūdojošos sieviešu smieklus es pazinu. Un tā, uzmetis bisi plecos, es gāju. Tur mani sagaidīja Zuzīte.

Pļāpājām visādus niekus, ķiķinājāmies un smējāmies. Mežsarga nebija mājās, un pēc laiciņa arī viņa jaunā kundze steidzīgi sāka posties uz iziešanu,— jāaizskrejot uz kaimiņu mājām pēc rauga. Pēc divām stundām būšot atpakaļ. Sapratu visu.— Es biju sprukās. Zuzīte pašķielēja uz skaisti apkltāto gultu. To pašu darīju es. Virs gultas atradās skaista sedziņa ar zeltītā izšūtu teicienu: „Sievietes liktenis ir mīlēt un ciest." Nejutos pēc dabas nekāds zilbārkuvi

IZNĀKUSAS DV KANADĀ APGĀDĀ

Ed. Tūtera dzejas

Pēdas sniegā

Cena $ 3.50.

Grāmata aptver 140 lpp. Dzejojos autors izsaka neapklusināmas ilgas pēc dzimtenes

...Lai mēs še nemiegam dziļi —
Uz savu brāļu mokām.

(Balsis)

Pasūtināmn

DV GRĀMATNĪCĀ — 123 Huron St. Toronto 2-B, Ont.

Tālāk pārdevējiem rabats.

Vēl dabūjami nedaudzi eksemplāri
LINARDA TAUNA DZEJAS
MŪŽĪGAIS MĀKONIS cena $2.00
DV Grāmatnīcā — 123 Huron St., Toronto 2-B, Ont.
Pasta izdevumiem pievienojiet 10 c.

Izdevējs M. GOPPERS. Centralvägen 1, Stockholm - Klinten, Sverige laipni lūdz iesūtīt viņam atmiņas u. c. materiālus gatavojamā rakstu krājuma

ĢENERĀLIS GOPPERS
KARA UN LAIKA BIEDRU ATMIŅĀS

2. paplašinātam izdevumam. Tāpat laipni lūgtas atsaukties personas, kuŗu īpašumā būtu foto attēli, kuŗos redzams ģen. Goppers, viņa grāmata MILITĀRAS AUDZINĀŠANAS PAMATI, žurnāla KADETS u. c. periodisku izdevumu eksemplāri, kuŗos viņa raksti. Ir svarīgi dokumentēt arī šķietami nenozīmīgus faktus un atsevišķus epizodus, jo tikai sasvācot iespējami plašu materiālu un to konfrontējot ar archīvu riāliem u. t. t., vēlāk būs iespējams sarakstīt objektīvu un reljefu biografiju. Foto attēlus un grāmatas pēc pārfotografēšanas nekavējoties sūtīs atpakaļ to īpašniekiem.

NOTIS

V. Dārziņš —	Petites Suites	$2.50
,,	Preludes in G	1.50
,,	25 Tautas dziesmas	1.20
,,	Suite in A	2.50
,,	Sonata No 2	2.50
,,	Sonata in F	2.50
,,	Triade de preludes	2.50
,,	50 Latviešu tautas dziesmas	2.50
,,	51/100 Latviešu t. dz.	3.50
,,	101/150 Latviešu t. dz.	3.50
,,	Spēlējiet, pirkstiņi	2.50
,,	Trittico Barbaro	2.50
,,	Treludes	2.00
,,	Sonatino in G	2.50
A. Žilinska —	10 Solo dziesmas	4.00
E. Melngaiļa —	Dziesmas	2.00
Jēk. Mediņa —	Latviešu tautas dziesmas	2.50
	Himnas	0.50

DABŪJAMAS

DV Grāmatnīcā — 123 Huron St.
Toronto 2-B, Ont.

Pasta pasūtinājumiem lūdzam pievienot 10 c pasta izdevumiem.

JAUNĀKĀS GRĀMATAS

Angelika Gailīte — CEĻINIECE, pieredze un vērojumi	4.20
P. Aigars — GĀJIENS UZ TAUTIEŠA NAMU, dzejas	$ 3.20
A. Niedra — LĪGAVA UN SIEVA, romāns	3.80
I. Grebzde — IELEJĀ SAGRIEZĀS PUTENIS, romāns	3.80
G. Janovskis — SŌLA, romāns	3.60
M. Kovaļevska — GAURU GAILI, romāns	$ 4.50
D. Di Morjē — JAMAIKAS KROGUS, romāns	3.60
S. Lazdiņa — CEĻA GALĀ, romāns	3.80
L. Pērļupe — PUTNS ČAULĀ, stāsti	3.50
Dr. T. Dūlijs — DEGOSAIS KALNS	4.50
T. Zeltiņš — TILTU ATJAUNOTĀJI, romāns	4.50
E. Kore — JĀŅU VAINAGS, stāsti un noveles	3.80
A. Vilnis — RĀJIENS SIRDIJ, dzejas	3.20
E. Mednis — ZVAIGZNES STIGO, romāns	4.50
Z. Lazda — STARU VIESULIS, dzejoļi	4.00
A. P. Mierkalns — JAUNATDZIMŠANA, dzejoļi	3.50
Z. Avotiņa — MADARAS, dzejoļi	2.75
H. Elgasts — ZVAIGŽŅOTĀS NAKTIS, romāns	5.00
Prof. P. Dāle — GARA PROBLĒMAS	3.60
Velta Toma — MŪŽĪGĀ SPĒLE, dz. izlase	2.95
Zeiboltu Jēkabs — LIKTENIS, romāns	3.90
Zeiboltu Jēkabs — BARONS BUNDULS, romāns	3.90
Alfrēds Bērziņš — LABIE GADI	5.00
Hilda Vīka — LIELĀ SLĀPE, stāsti	3.00
Felikss Cielēns — LAIKMETU MAIŅA, II daļa	7.00
Valentīns Pelēcis — RIETĀ, dzejoļi	3.80
Ivanda Kaija — DZINTARZEME, romāns	4.00
Vilis Veldre — DZĪVE PIE JŪRAS, vērojumi	3.80
Aina Kraujiete — ES ESMU VASARA, dzejoļi	3.60
A. H. Tamsāre — VIENA LAULĪBA, romāns	4.00
Guntis Zariņš — DVESEĻU BOJĀ EJA, romāns	3.20
Upsalas skol. un Gēteborgas skautu izd. — BĒRNI, SPĒLESIM TEĀTRI	1.50
Verners Tepfers — SENATNEI UN MŪSLAI, apceres	4.20
Ernests Aistars — AIZA, romāns	3.80
V. Čika un A. Šmits — SPORTA SMAIDS, fragmenti	3.00
Jānis Sarma — TĀDA IR DZĪVE	2.50
Vilhelmine Balodis — DZEJU IZLASE	3.50
Alfreds Dziļums — ZEME DZIVO, romāns	4.50
— SVEŠVĀRDU VĀRDNĪCA	5.00
J. Ziemeļnieks — KOPOTAS DZEJAS	7.00
J. Ziemeļnieks — KOPOTI STĀSTI	4.50
Edv. Tūters — PĒDAS SNIEGĀ, dzejoļi	3.50

DV GRĀMATNĪCA,
123 HURON ST., TORONTO 2-B, Ont., Canada.

PĀRSŪTĀM NAUDU
uz
LATVIJU

US $ 10.- pret 9 jauniem rubļiem.
Sūtīšanas izdevumi $ 3.50 līdz $ 35.-.
Pārējām summām 10 %.
Sūtījumi apdrošināti.
Saņemšana 14—21 dienu laikā.

DV SAIŅĪŠU NODAĻA.
123 HURON ST.,
TORONTO 2-B, ONT
CANADA.

FRANK VASS
B.A.
ADVOKĀTS - NOTĀRS
263 College ielā, Toronto
(pie Spadina Ave.)
TEL. WA 2-6112, 2-6111.

RAKSTI JAUNATNEI

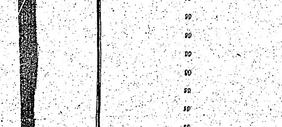

Dāviniet svētku, dzimšanas un vārda dienās.

Gada abonements resp. 6 burtnīcas tikai $4.-. Pieprasiet paraugnumurus. Naudu un pasūtinājumus adresēt:

M Ē S saimniecības daļai,
E. Šteinbachs,
2308 DRUMMOND RD.,
Niagara Falls, Ontario.

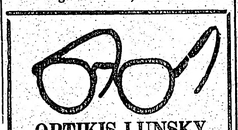

OPTIĶIS LUNSKY
470 College St., Toronto.
WA 1-3924.

Meklē
SIEVIETI
3 g. veca bērna uzraudzīšanai
5 dienas nedēļā.
Zvanīt HO 3-6680, Toronto.

HIGH PARK — BLOOR
IZĪRĒJAMA
nemēbelēta istaba ar virtuvi.
Zvanīt RO 6-7904, Toronto.
Pēc pl. 6 vak.

Parliament - Carlton rajonā
IZĪRĒJAMA
MĒBELĒTA ISTABA
ar vārīšanas iespējām.
Laba satiksme un iepirkšanās.
Zvanīt LE 4-6001 vai WA 3-4842, Toronto.

TRANSPORTA
UZŅĒMUMS
BALTIC MOVERS

VIETĒJIEM un
TĀLBRAUCIENIEM.
Tel. LE 4-1403, Toronto.

Rudens svētība

VISJAUNĀKĀS GRĀMATAS

A. J. Kronina rom. — ZIEMEĻU GAISMA	$4.00
J. Zeibolta rom. — LIKTENIS	3.90
J. Zeibolta rom. BARONS BUNDULS	3.90
Fr. Dziesma — LIVZEME mākslas izdevums	4.00
A. Vilnis dzejoļi — RĀJIENS SIRDIJ	3.20
Ed. Sināta dzejoļi — DZIMTENES ATBLAZMA	3.00

Drīzumā iznāks:

F. Dostojevska — NOZIEGUMS UN SODS, 2 sēj. a	3.90
ASPAZIJAS LIRIKA, visu dzejoļu krāj. kopsēj.	9.60
K. Siliņa autobiogr. — MANA MAZĀ LIELĀ DZIVE	3.20

LATVIEŠU TAUTAS TEIKAS UN PASAKAS

Pasūtinot apgādā, atkalpārdevējiem atlaide.

LATVJU GRĀMATA, P. O. Box 332,
Waverly, Iowa.

KAKTIŅŠ

Veicam visādus transportus ar modernām mašīnām (mēbeļu, būvmateriālu u. c.). Lūdzam zvanīt katrā laikā:

LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd., Toronto.

LATVIJAS AMERIKĀ
SPIESTUVE
TORONTO

PIEŅEM VISĀDA VEIDA
IESPIEDUMDARBU PASŪTINĀJUMUS

- LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KARTES
- VIZĪTKARTES
- DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJADZĪBĀM
- KONCERTU PROGRAMMAS
- SARĪKOJUMU BIĻETES
- PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS
- VĒSTUĻU VEIDLAPAS, APLOKSNES
- GRĀMATAS, ŽURNĀLUS
- u. c.

PASŪTINĀJUMUS PIEŅEM

LA BIROJĀ, 123 HURON IELĀ, TORONTO, 2-B ONT., CANADA. TEL.: EM 6-0792

Pasūtinājumus lūdzam nodot laikus.

JAUNĀKĀS LATVIEŠU SKAŅU PLATES

LP 9 $ 6.00
Paula Brīvkalne, soprāns Gerhard Huber, klavieres
Bruno Skulte 11 BĒRNU DZIESMAS J. Raiņa teksts.
1. Lielais slinkums, 2. Kārlītis, 3. Jaunais bērziņš, 4. Visi desmit, 5. Ziviņa un meitiņa, 6. Kaŗa kungs, 7. Rudens — rūķis, 8. Kaķenīte, 9. Čakstītes dziesma, 10. Pavasaŗa ganības, 11. Glomeņa precības.

6 TAUTAS DZIESMAS:
Jāzeps Vītols NO KURZEMES BĒRNIŅŠ BIJU,
Pāvuls Jurjāns AIZ UPĪTES ES UZAUGU,
Jāzeps Vītols DZIEDĀJ' TAUTU TIRUMĀ,
ES NEIETU TO CELIŅU,
SKAISTI DZIEDI, LAKSTIGALA,
AI CIEMŅI, AI KAIMIŅI.

LP 10 $ 6.00
Ernests Maršaus, tenors; Vallija Reizniece - Baranoviča, klav.
P. Šuberts SĀPES UN CERĪBAS
J. Ivanovs MĀRAS ZEME
ARĀJA TICĪBA
J. Kalniņš MOCEKĻI
J. Norvilis AGLONA
J. Ķepītis AGRĀ PAVASARĪ
Jānis Mediņš TĒV MŪŽAM DZĪVOT, LATVĪJA
Latviešu kaŗavīrs tautas dziesmās:
J. Vītols STRAUJA, STRAUJA UPE TECEJ'
KAŖAVĪRI BĒDĀJĀS
NU AR DIEVU, VIDZEMĪTE
DIV' DŪJIŅAS GAISĀ SKRĒJA
PADZIEDĀSIM NU, BĀLIŅI
P. Jurjāns ES KAŖĀ AIZIEDAMS
J. Vītols APKART KALNU GĀJU
CUČI, MANA LĪGAVIŅA

LP 0 22 $ 6.00
Jāzeps Vītols ZIEMEĻBLĀZMA, kantāte
L. Vigneŗa koris ar simf. orķestri, solo H. Ozolītis, diriģents L. Vīgners
Jēkabs Graubiņš TEK SAULĪTE TECEDAMA, tautas dziesma
Jaukts koris, diriģents J. Dūmiņš
Alfrēds Kalniņš PURI, PURI, MEŽI, MEŽI, tautas dziesma
Jaukts koris, diriģents T. Kalniņš
A. Kalniņš JŪRAS VAIDI —
J. Vītols KLAUSIES, SPULGACIT'
Anna Ludiņa, soprāns
A. Žilinskis AUDĒJAS DZIESMA —
E. Dārziņš AIZVER ACTIŅAS
Elfrīda Pakule, soprāns
E. Dārziņš MANA LAIMĪTE — Arturs Vanags, tenors
A. Jurjāns KĀ ZAGSUS — Žermēna Heine-Vāgnere, soprāns
M. Zariņš KĀ GULBJI BALTI PADEBEŠI IET —
J. Vītols LĪGODAMA UPE NESA, t. dz.
Ērika Tipaine, soprāns

LP 0 23 $ 6.00
Alfreds Kalniņš DEJAS NO BALETA STABURAGS
1. Valsis, 2. Andante amoroso, 3. Skaidrītes deja, 4. Jandāls, 5. Valsis, 6. Maršs.
10 TAUTASDZIESMAS
Latviešu simfoniskais orķestris diriģents L. Vīgners

LP 0 24 $ 6.00
Ernests Vīgners KĀ DAUGAVA VAIDA
Vīru koris Tēvzeme ar ērģelēm, diriģents H. Mednis
Andrejs Jurjāns LĪGOJIET, LĪKSMOJIET, kantāte
L. Vigneŗa koris ar simf. orķestri,
diriģents L. Vīgners
A. Žilinskis 14 DZIESMAS BĒRNIEM
Pie klavierēm autors
Pelītes (klavieres), Rīta dziesmiņa, Cepurīte, Pavasara uz dzenis, Sēņotāji, Pēterītis ar Mīkeliti, Skalšas zaķēns.
V. Singajevska (bērna balss)
Jautrie zēni (klavieres), Ziemas miegs, Svētki ledus pilī, Laba slava sniedziņam, Krusa un saule, Taurenītis, Negaisā.
J. Zābers, tenors

Pieprasiet LATVIAN MUSIC bezmaksas skaņu plašu katalogu. Pasūtinot pa pastu, Ontario provincē dzīvojošiem pie šīs plates vērtības jāpiemaksā 18 c tirdzniecības nodoklis.

Pasūtinājumus adresējiet:

DV GRAMATNICA, 123 HURON ST., TORONTO 2-B, ONT.
TĀLR. EM 8-0792.

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ,
123 Huron St., Toronto, Ont., Canada

Lūdzu iesūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKA

līdz ..... uz ..... mēnešiem uz šādu adresi

Adrese: .....

Mr., Mrs., Miss .....

Pievienoju Money Order, čeku vai skaidrā naudā $ .....

..... abonementa uzsākšanai — pagarinājumam

(Nevajadzīgo svītroti).

Paraksts .....

Abonēšanas maksa: $ 1.50 par 1 mēn., $ 4.50 par 3 mēn. $ 8.40 par 6 mēn., $ 16.00 par gadu.

SAV. VALSTĪS sazināties ar:

A. Lāci, 101 Brigthtwater Court, Brooklyn 35, N.Y.
Jāni Lāci, 33 - 27 - 91st Street, Jackson Hts, 72, N. Y.
V. Zuti, 32 Dayton St., Newark 14, N. J.
A. Libiešiem, 2528 W Becher St., Milwaukee 15, Wisc
J. Ezergaiļi, 12102 Miles Ave., Cleveland 5, Ohio
V. Hermani - Daly, 368 Heine St., Elgin, Ill.
A. Ozoliņu, 1643 N. Orchard St., Chicago 14, Ill.
V. Miķelsonu, 426 N. Prairie Ave., Kalamazoo, Mich.
V. Zirniti, 138 Barklay N. E., Grand Rapids, Mich.
V. Irbi, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y.

KANADA:

J. Gailīti, 12 Green Meadow Rd., Hamilton, Ont.
H. Grebši, 85 Maple St., St. Catharines, Ont.
J. Līgeri, 2325 Dunn St., Niagara Falls, Ont.
R. Epneri, 59 Langarth St. E., London, Ont.
J. Roni, 57 David St., Brampton, Ont.,
M. Kivīši, 236 First Ave., Ottawa, Ont.

ANGLIJA:

DVF Grāmatnīcu, 72 Queensborough Terrace, London

J. Turaiņu, 64 Sholebroke Ave., Leeds.

ZVIEDRIJA:

DV Stokholmas nodaļu, P. O. 320, Stockholm.

O. KROLLA
JAUNĀ ADRESE:
12 Harrison St., Oak Park,
Illinois, USA.
Tel.: 383-6978.

SPORTS

Visu sporta nodaļai domāto informāciju lūgums sūtīt šīs nodaļas red. Ž. Zeltiņam, 46 Lynd Ave., Toronto 3, Ont. Tālrunis LE 5-1470.

Aicinājums lielākajām šaušanas sacensībām

Gadskārtējās Daugavas Vanagu globālajās sporta šāvēju sacensībās var piedalīties ne vien visi svešumā dzīvojošie latvieši, kuri pieder pie kādas latviešu šaušanas sporta organizācijas, bet arī tie, kuri dzīvesvietas dēļ ir kādās citās patvērumu devējas tautas šaušanas sporta organizācijās, iemaksājot katrreizējo visiem globālo sacensību dalībniekiem noteikto un vērtībā vienveidīgo iemaksu, kuras lielumu nosaka Rīcības komiteja.

Globālo šaušanas sacensību protokoli un šāvēju iemaksātās starta naudas jāpiesūta DV KV kultūras un sporta daļas vadītājam A. Taubem (1 Rothsay St., Kitchener, Ont. Tel. SH 3-4412), līdz 1963. g. 1. oktobrim. Turpat pieprasāmi globālās neklātienes šaušanas sacensību noteikumi.

DV Kanadas valde.

KANADAS DV ŠAUŠANAS MEISTARSACĪKSU REZULTĀTI

Individuālās sacensībās, šaujot no 50 jardu attāluma (3 stāvokļos) no iespējamiem 150 punktiem uzvaras laurus izcīnīja A. Vickops (Londona, Ont.) ar 136 punktiem. Seko, ar vienādu punktu skaitu (135) A. Radziņš un O. Zers(abi Londonā). Pāršaujot otrā vietā izvirzījās A. Radziņš. Ceturtā vietā P. Ratnieks(Toronto) ar 132 punktiem, piektā J. Atkaukis (Toronto) ar 130 punktiem, seko S. Melderis (Kičenera) — 128 p., V. Martinsons (Bramptona) — 128 p., A. Ints (Toronto) 127, A. Plūdums (Bramptona) — 126 un V. Mikelsons (Londona) 126. Individuālā šaušanā piedalījās 25 šāvēji, pārstāvot Toronto, Londonas, Kičeneras un Bramptonas DV nodaļas. Sacīkšu rezultātus korespondences ceļā bija iesūtījušas Montreālas, Manitobas un Sadberijas nodaļas. Komandu sacensībā uzvaras laurus ieguva Londonas šāvēji: A. Radziņš, A. Vickops, O. Zers, izcīnot 384 punktus. Otrā vietā ierindojās Toronto nod. — J. Atkaukis, A. Ints, P. Ratnieks — 368, trešā vietā Bramptona — A. Plūdums, V. Martinsons, V. Leipurts — 366, ceturtā Kičenera — S. Melderis, A. Preiss, P. Skrastiņš — 351.

Vanadžu šaušanas sacensībā, šaujot līdzīgos stāvokļos, visas 3 pirmās vietas izcīnīja Kičenera vanadzes. Pirmo vietu ieguva Dzidra Tauba (119), otro vietu Aija Meldere (104), trešo Mudīte Bērziņa (100). Sacensībā piedalījās 6 dalībnieces, pārstāvot Kičeneras, Londonas un Toronto nodaļas, bet Montreālas vanadzes savus rezultātus bija iesūtījušas korespondences ceļā.

Jaunatnes sacensībā, šaujot no 25 jardiem (2 stāvokļos), no iespējamiem 100 punktiem 12-14 g. klasē, pirmo vietu izcīnīja A. Zakulis (Kičenera — 92), seko A. Siks (Bramptona — 88) un H. Preiss (Kičenera — 85). 15-18 g. klasē uzvaras laurus izcīnīja Manitobas nod. pārst. G. Baumanis, iegūstot 92 punktus (korespondences ceļā), seko A. Deklavs (91) un A. Porietis (90), abi no Toronto nodaļas.

Arpus korespondences pieaugušiem (tiesneši, sacīkšu vadība u. c.) piedalījās 21 šāvējs, un labākos panākumus guva R. Epneris, ar A. Beitānu (Londona), trešā vietā ierindojās L. Eichvalds (Kičenera).

Punktu kopvērtējumā Kanadas DV meistarsāvēja godu izcīnīja iepriekšējā gada uzvarētājs A. Radziņš (Londona) ar 275 punktiem no 300 iespēj., seko J. Atkaukis (Toronto) —266 p. un A. Plūdums (Bramptona) — 264 p. Viņi ieguva arī savu nodaļu labāko šāvēju nosaukumus, bet Kičeneras nodaļā — S. Melders.

Volejbola spēles uzvarētājas Kičeneras komandā spēlēja: I. Drenģers, A. Akerfelds, S. Melders, L. Eichvalds, V. Baumanis un A. Gebauers.

O. K.

ĒRENBURGS ATKAL RUNĀ...

Krievijas kompartijas vadoņi ar pašu Chruščevu priekšgalā asi „nostrostēja" padomju rakstnieku Iļju Ērenburgu sakarā ar viņa simpatijām pret moderno mākslu, un likās, ka Ērenburga balsi vairs atklātībā nedzirdēs. Viņš tomēr atkal ir nesen uzstājies Ļeņingradā rakstnieku sanāksmē. „Literaturnaja gazeta", kura esot bijusi spiesta stipri ierobežot savas agrākās „avangardiskās" tendences, ir uzdrošinājusies atreferēt Ērenburga vārdus un pat ievietot viņa attēlu.

Ērenburgs ir atkal teicis dažas pašreizējam padomju oficiālam kursam ne visai patīkamas lietas. Padomju Krievijā paslaik neesot neviena rakstnieka, kurš varētu nostāties blakus L. Tolstojam, Dostojevskim un Čechovam. „Ja mani kollēgas Pad. Savienībā dažreiz sacer sliktus romānus, tad tur nav vainīgi sociālistiskā reālisma ierobežojumi, bet fakts, ka viņiem nav talanta. Mums gan nav vairs ekspluatātoru, bet neapdāvinātu rakstnieku mums ir vairāk nekā vajag." Ērenburgam liekoties, ka šinī Ļeņingradas sanāksmē piedaloties cilvēki, kuri „zaudējuši dzirdi": tie runājot, bet nedzirdot citu izteiktās domas. Daži Rietumu rakstnieki nepazīstot padomju literatūru, bet tomēr spriežot par to, no otras puses tikai nedaudzi padomju rakstnieki pazīstot franču jauno „avangarda" romānu. Ja cilvēki spriežot par grāmatām, kuras tie neesot lasījuši, un gleznām, kuras tie neesot redzējuši, tad tie neizbēgami nonākot pie scholastiskiem un dogmatiskiem spriedumiem. Rietumos daudz rakstot par „kādas austrumu valsts" dogmatismu, bet arī rietumos esot daudz dogmatisma.

Ērenburgs aizstāvējis Džoisu un Kafku, kuŗus sanāksmes dalībnieki nosodījuši. Ērenburgs raksturojis tos kā lielus rakstniekus. Kafka jau toreiz esot paredzējis fašisma šausmas.

Ērenburgs aizstāvējis arī franču „jauno romānu", kuŗu nekādā ziņā nedrīkstot nosaukt par „ekscentrisku vai sensāciju literatūru". Ērenburgs cienot franču avangarda romānu rakstnieku meklējumus, kaut gan viņi pielaižot arī kļūdas. Viņi dažreiz atklājot to, ko krievu rakstnieki atklājuši jau 1920. gadā. Padomju rakstniekiem jāiepazīstoties ar Rietumu rakstnieku darbiem, ja viņi gribot spriest par tiem, un otrādi — Rietumu rakstniekiem jāiepazīstoties ar padomju literatūru (bet ko teiks partijas ideologi un cenzūra?!).

Ērenburgs aizstāvējis arī jauno Rietumvācijas rakstnieku Enzensbergeru, „kuŗu daudzi padomju rakstnieki esot pārpratuši". Ērenburgs līdz šim bija nesamierināmi noskaņots pret visu vācisko, tādēļ pārsteidz viņa tagadējās atsauksmes par vācu literatūru. Viņš esot ar interesi lasījis vācu jauno rakstnieku jeb tā sauktās „gupas 47" darbus, un tie esot palīdzējuši viņam labāk saprast faktu, kā fašisms varējis sakropļot cilvēci. Ļeņingradas sanāksmē esot daudz runāts par starpību starp Rietumiem un Austrumiem. Starpība esot sabiedriskā iekārtā, ideoloģijā, dzīves veidā u. t. t. bet Rietumiem un Austrumiem esot arī daudz kopīga, pēc Ērenburga domām.

Runājot par jaunuzvedumiem Padomju Krievijas filmu pasaulē, jāatzīmē fakts, ka Maskavā sākšot izrādīt filmu „Varoņi nekad nemirst" — par Staļina likvidētajiem ģenerāļiem Tuchačevski, Blīcheru, Jegorovu, Jakiru un Uboreviču.

Maskavā esot sagatavota arī filma par spiegiem Penkovski un Vinnu, bet tā pēkšņi „pagaidām" noņemta no repertuāra — bez motivējuma. Rietumu pārstāvji Maskavā domājot, ka tas noticis, lai netraucētu pašreizējo „attieksmju uzlabošanas" tendenci — starp Maskavu un Rietumiem.

A. A.

Godina vīrus, kam bija drosme, pacietība un izturība

(Vēstule no Bradfordas Anglijā)

(A. P.). DVF Bradfordas nodaļa, kas ir viena no lielākām Anglijā, lielā pacilātībā un sirsnībā nosvinēja savus 15 g. pastāvēšanas svētkus. Svinības ievadīja nod. pr-ka K. Šneidera uzruna, kuŗā viņš sirsnīgi pateicās tiem drosmīgiem un uzņēmīgiem tautiešiem un tautietēm, kas savā laikā likuši pamatus DV nodaļai Bradfordā, kā arī visiem pārējiem čakliem darbiniekiem, kas aizvadītajos 15 gados palīdzējuši īstenot sākotnējās ieceres un attīstīt jo rosīgu darbu. Atzīmējams, ka nodaļas dibinātāju nelielajā skaitā atrodam arī tagad Kanadā mītošās rakstnieces un dzejnieces Indras Gubiņas vārdu (dzejniece tad gan bija vēl Indra Bencone, kā arī uz Kanadu emigrējušo Āriju Brīmani, kas bija nodaļas pirmais pr-ks.

Suminot jubilāri, sveicienus nesa arī igauņu „Eesti Kadu" kluba priekšsēdis Vaino. No DVF centr. valdes sveica A. Taurinš; viņš arī izsniedza 6 nod. biedriem par sekmīgu darbīgu piešķirtos atzinības rakstus. Tos saņēma — Bradfordas vanadžu kopas bij. priekšniece V. Pētersone, deju kopas „Sakta" vadītājs K. Uskalis, P. Kupčs, Ž. Ekste, J. Balodis un O. Pētersons.

Plašāku pārskatu par 15 gados veiktā darba atsevišķiem posmiem sniedza nod. dibinātājs un viens no nodaļas vadītājiem Girts Celmiņš. Sīkāki analizējot katra bij. priekšsēža darbības laiku, viņš izcēla tajā to raksturīgāko, tā ļoti pārskatāmi dodot kuplai auditorijai iespēju izsekot nodaļas atsevišķiem veidošanās un augšanas posmiem līdz pat mūsu dienām. Šis pārskats bija jo garš, jo garš ir arī bij. nod. vadītāju saraksts: aizvadītajos gados kā valdes priekšsēži darbojušies A. Brīmanis, A. Vēveris, Ģ. Celmiņš, O. Apinis, J. Putniņš, M. Kazainis, J. Bitenieks un K. Šneiders. Nodaļas vanadžu kopu savukārt vadījušas— V. Rulliņa, A. Garkalne, V. Brekova (arī izceļojusi uz Kanadu), A. Rozīte, V. Pētersone un M. Brošs.

G. Celmiņš uzsvēra, ka Bradfordas nodaļai vienmēr laimējies atrast īstā laikā īstos vīrus, kas ar panākumiem novadījuši nodaļas darbu līdz 15 gadu sliegsnim.

Vēlēsim raženas sekmes arī turpmākiem gadiem!

★

DV Bradfordas nodaļas vadībai pašreiz darba pilnas rokas sakarā ar Vidusanglijas vanagu dienu 14. un 15. septembrī priekšdarbu kārtošanu. Šīs dienas ievadīs DVF delegātu sapulce, kuŗā par organizācijas aktuāliem darbības jautājumiem ziņojumu sniegs valdes pr-dis Rumba. Atklāšanas svinībās sadzīvos ierodamies arī Latvijas sūtniecības vadītāju, lietvedi T. V. Ozoliņu. Svinībās referātu nolasīs viesis no Zviedrijas — pulkv. A. Plensners. Viņš savam priekšnesumam izvēlējies tematu par latviešu leģionu, kam šogad apritēja 20 gadi no tā dibināšanas.

Vanagu dienu norisē ietelpa arī svinīgā junda, sporta sacīkstes, koncerts un nobeigumā — balle ar DV dienu karalienes vēlēšanām.

LATVIEŠU KAPSĒTAS IESVĒTE BRADFORDĀ

(A. P.) Ziemeļanglijas — Bradfordas ev.-lut draudzei jau kopš ilgāka laika vietējā Nabvuda kapsētā šīs kapsētas paplašinājuma daļā bija piešķirts atsevišķs nodalījums draudzes kapsētas ierīkošanai, bet attiecīgus zemes planēšanas darbus un zālāja apsēšanu nobeidza nesen, kāpēc iesvētes dievkalpojums varēja notikt tikai 25. augustā. Kapsētu iesvētīja draudzes mācītājs E. Sarkanbārdis.

Bradfordā mirušos tautiešus tagad varēs apglabāt visus vienkopus, izveidojot kapsētu par mūsu tradicijām atbilstošu mūža dusas vietu un svētnīcu.

NE VIENMĒR ROSĪBA ATKARĪGA NO BIEDRU SKAITA

(A. P.) DVF Korbijas nodaļa Anglijā biedru skaita ziņā nepieder pie lielākām Anglijā, bet rosības ziņā droši var sacensties ar dažu labu citu, kuŗā sasaucies daudz kuplāks vanagu un vanadžu skaits.

Plaši un pārskatāmi sakopotās ziņas par nodaļas pēdējā laika darbību var ziņamā mērā ieskatīt par pašreizējo nodaļas darbinieku pašaizliedzīgā darba norēķinu, jo pilnsapulce ievēlēs arī nākotnē jaunus pārvaldes darbiniekus 9. septembrī.

Nodaļā pašreiz 102 vanagi un 26 vanadzes. Pie nodaļas darbojas latviešu skola, bibliotēka, drāmatiskā kopa un deju kopa „Pērkonītis".

Skolā pag. mācības gadā mācijās 26 bērni. Skolotāji daudz pūlējušies viņiem dot kristīgu un latvisku audzināšanu, paplašināt bērnu zināšanas latviešu valodā, iepazīstināt ar savas tautas tradicijām un mācīs tās iemīlēt.

Bibliotēku pārzina A. Feldmanis ar palīdzi A. Aueri, kas apliecina, ka grāmatu lasītāju skaits pakāpeniski audzis, bet, ievērojot Korbijā dzīvojošo tautiešu skaitu, varētu būt vēl lielāks.

Drāmatiskās kopas darbā jau aiztecējuši 10 gadi, kuŗus kopa atzīmēja ar „Pieklīdušā kaķēna" izrādi. Jaunās pauadzes interese par kopas darbu ir garantija, ka kopa arī nākotnē spēs kalpot latviskā vārda skandēšanai.

Arī jauniešu deju kopa „Pērkonītis" ir bijusi ļoti aktīva. Par kopas darba augšupeju pienākas pateicība stud. V. Grigulim, kuŗš rūpējas par deju iestudēšanu un bieži, atraujoties no saviem personiskajiem pienākumiem, brauc uz mēģinājumiem un sarīkojumiem no Londonas. Kopa gatavojas arī paredzamo Dziesmu svētku svinībām Hamburgā 1964. g. „Pērkonītis" raugās nākotnē ar paļāvību, tā jaunā grupā patlaban ir 15 dejotāju, no 10 — 14 g. vecumā.

Ļoti aktīvu darbu veikusi informācijas nozare kā iekšējās, tā arī ārējās informācijas laukā. Ar savu darbu izceļas nodaļas informātore Margarita Ausala— Pālīte, kas bijusi ļoti rosīga korespondente angļu laikrakstiem, kā arī piedalījusies 2 televīzijas raidījumos.

Ar oktobra mēnesi nodaļa atlaka Anglijā biedru skaitu, bet rosības ziņā droši var sacensties ar dažu labu citu, kuŗā sasaucies daudz kuplāks vanagu un vanadžu skaits.

Plaši un pārskatāmi sakopotās ziņas par nodaļas pēdējā laika darbību var ziņamā mērā ieskatīt par pašreizējo nodaļas darbinieku pašaizliedzīgā darba norēķinu, jo pilnsapulce ievēlēs arī nākotnē jaunus pārvaldes darbiniekus 9. septembrī.

Nodaļā pašreiz 102 vanagi un 26 vanadzes. Pie nodaļas darbojas latviešu skola, bibliotēka, drāmatiskā kopa un deju kopa „Pērkonītis".

Skolā pag. mācības gadā mācijās 26 bērni. Skolotāji daudz pūlējušies viņiem dot kristīgu un latvisku audzināšanu, paplašināt bērnu zināšanas latviešu valodā, iepazīstināt ar savas tautas tradicijām un mācīs tās iemīlēt.

Bibliotēku pārzina A. Feldmanis ar palīdzi A. Aueri, kas apliecina, ka grāmatu lasītāju skaits pakāpeniski audzis, bet, ievērojot Korbijā dzīvojošo tautiešu skaitu, varētu būt vēl lielāks.

Drāmatiskās kopas darbā jau aiztecējuši 10 gadi, kuŗus kopa atzīmēja ar „Pieklīdušā kaķēna" izrādi. Jaunās pauadzes interese par kopas darbu ir garantija, ka kopa arī nākotnē spēs kalpot latviskā vārda skandēšanai.

Arī jauniešu deju kopa „Pērkonītis" ir bijusi ļoti aktīva. Par kopas darba augšupeju pienākas pateicība stud. V. Grigulim, kuŗš rūpējas par deju iestudēšanu un bieži, atraujoties no saviem personiskajiem pienākumiem, brauc uz mēģinājumiem un sarīkojumiem no Londonas. Kopa gatavojas arī paredzamo Dziesmu svētku svinībām Hamburgā 1964. g. „Pērkonītis" raugās nākotnē ar paļāvību, tā jaunā grupā patlaban ir 15 dejotāju, no 10 — 14 g. vecumā.

Ļoti aktīvu darbu veikusi informācijas nozare kā iekšējās, tā arī ārējās informācijas laukā. Ar savu darbu izceļas nodaļas informātore Margarita Ausala— Pālīte, kas bijusi ļoti rosīga korespondente angļu laikrakstiem, kā arī piedalījusies 2 televīzijas raidījumos.

Ar oktobra mēnesi nodaļa atlaka Anglijā biedru skaitu, bet, ievērojot Korbijā dzīvojošo tautiešu skaitu, varētu būt vēl lielāks.

VĀCU UN FRANČU TUVINĀŠANĀS

Vācijā 52 gadu vecumā miris rakstnieks Valters Lencs, kuŗš, jau students būdams, dedzīgi sludinājis vācu un franču saprašanās nepieciešamību un visu mūžu palicis uzticīgs šim jaunības ideālam. Viņš pilnīgi pārvaldījis franču valodu un bieži apmeklējis Franciju. Sakarā ar to, ka viņam Francijā bijuši iespaidīgi draugi, viņš bijis viens no pirmiem vācu žurnālistiem, kuŗam pēc 2. pasaules kara atļauts iebraukt Francijā. Lencs sarakstījis 2 grāmatas par Franciju: „Franzosen in und her" (1953. gadā) un „Franzosen kreuz und quer" (1957. g.). Lencs arī daudz tulkojis no franču valodas vācu valodā — it sevišķi politiska satura grāmatas. Viņa viesmīlīgā māja vienmēr bijusi atvērta frančiem.

Lenca 2 galvenie romāni ir „Pīto" un „Jupiter".

Vēl viens vācu un franču draudzības veicinātājs Blankenhorne, kuŗš līdz šim bija Rietumvācijas sūtnis Parīzē, atstāj savu posteni un tiek pārcelts uz Romu. Domā, ka viņa aizsiešanas iemesls ir — nesaprašanās ar ģenerāli de Gollu „Eiropas integrācijas" jautājumā.

A. A.

VAI LAIKRAKSTU SAŅEMAT KĀRTĪGI?
Vai esat nokārtojuši abonementu?

KRIEVI PIEVĀC AIZDOMĪGU SPIEGU

(Pārnesums no 1. lpp.)

KO DARĪS SAV. VALSTU SENĀTS

Līgums daļējai atomieroču mēģinājumu pārtraukšanai tika parakstīts jau turpat pirms viena mēneša, bet Sav. Valstu Senātā tas vēl nav ratificēts. Spriežot pēc Vašingtonas pareģojumiem, ratifikācija notiks ne vēlāk kā līdz septembra vidum, bet lēmums nebūt nebūšot vienbalsīgs. Senāta ārlietu attieksmju komisija līgumu pieņēma ar 16 pret vienu balsi. Vienīgi Luizianas senātors Longs nepievienojās līgumam ar Padomju Savienību. Lai līguma ratificēšana kļūst efektīva, nepieciešams divu trešdaļu balsu vairākums. Domā, ka apmēram astoņdesmit senātoru balsos par atomlīguma ratificēšanu, kamēr divdesmit būs pret to.

MĪNU LAUKI SEDZ CEĻU UZ BRĪVĪBU

Kopš 1961. gada 13. augusta, kad Berlīnē sāka pacelties komūnistu kauna siena un visu Austrumvāciju sāka pārvērst par lielu cietumu, bēgļu skaits uz Rietumberlīni un Rietumvāciju vispār stipri samazinājies. Nākotnē nokļūt brīvībā būs vēl grūtāk. Gar visu 860 jūdžu garo robežu, kas tagad atdala vienu Vācijas daļu no otras, komūnisti savā pusē izliek mīnas bezgalīgos laukos, vēlk jaunus dzeloņstiepļu žogus un būvē dzelzsbetona ložmetēju lizdas. Tiek darīts viss iespējamais, lai lielākas distances varētu apsargāt ar vismazāk nepieciešamo cilvēku skaitu. Pārbēgušo austrumvāciešu robežsargu, policistu un karavīru skaits ir tik liels, ka komūnisti bijuši spiesti nākt pie atziņas, ka viņi nevar uzticēties pat paši savējiem. Plašajiem mīnu laukiem tagad nu būs jāpaveic neuzticamo robežsargu uzdevums.

DIENVIDVIETNAMA APVAINO SAV. VALSTIS

Sav. Valstu attieksmes ar budistu apkaŗotāja prezidenta Ngo Din Diema ģimenī Dienvidvietnamā kļūst jo dienas asākas. Budistu vajāšanas turpinās. Tūkstošiem cilvēku tiek apcietināti. Valdība likusi saprast, piemēram, ka vairāki tūkstoši arestēto studentu tiks piespiedu kārtā iesaistīti Dienvidvietnamas bruņotos spēkos. Prezidents Ngo Din Diems kategoriski pieprasa izdot vairākus budistu mūkus un politiķus, kas paslēpušies Sav. Valstu sūtniecībā Saigonā. Sūtnis Lodžs to tikpat kategoriski liedzas darīt. Lai amerikāņiem atspēlētos, Ngo Din Diema prese un radio sākuši fantastisku kampaņu, apgalvojot, ka jau kopš janvāra mēneša Sav. Valstu centrālā izlūkošanas aģentūra mēģinot gāzt Dienvidvietnamas pastāvošo iekārtu. Ar vārdu sakot, Dienvidvietnamas valdība sākusi lielīem kampieniem kost savā barotāja rokā un, tam turpinoties, iespēlēsies komūnistiem tieši klēpī. Pašreiz pilnīgi nesaprotams ir fakts, ka komūnisti vēl nav pasteigušies izmantot Sav. Valstu un Dienvidvietnamas sašplējumu savas partizānu kampaņas palielināšanai. Varbūt, viņi gaida pilnīgu lūzumu un amerikāņu izvākšanos?

Kādā televīzijas intervijā nedēļas nogalē prezidents Kenedijs nopēla katoļticīgā prezidenta Ngo Din Diema uzbrukumus budistiem un nodeklarēja, ka visas zīmes rāda, ka pāris pēdējo mēnešu laikā Dienvidvietnamas valdība pilnīgi zaudējusi kontaktu ar tautu. Prezidents Kenedijs tālāk uzsvēra, ka pašreizējais karš galu galā ir Dienvidvietnamas, un ne Sav. Valstu karš. Amerikāņi gan gatavi visādā veidā palīdzēt, bet gala rezultātā uzvarētāji vai zaudētāji būs vienīgi paši vietnamieši. To ievērojot, Dienvidvietnama nevar atļauties iekšējas, savstarpējas kildas, kas mazina tās pretestības spējas pret komūnistu agresoriem.

No Saigonas pienākušās ziņas liecina, ka Ngo Din Diems un viņa ģimene — brālis un brāļa sieva — vēl pagaidām atrodas pie varas, bet ka tautas noskaņojums ir par daudz negatīvs, lai stāvoklis tā vēl ilgi varētu turpināties. Domā, ka jau drīzā nākotnē varu Dienvidvietnamā pārņems militāra junta.

CHRUŠČEVS ĀTGRIEŽAS

Pēc piecpadsmit dienu ilgas uzturēšanās Dienvidslavijā Ņikita Chruščevs un ģimene atkal atgriezušies Maskavā. No Chruščeva un Tito kopīgā komunikē nav izlobāms gandrīz nekas. Rietumu diplomātiskie lietpratēji paskaidro, ka tieši tā tas arī bijis domāts — atstāt pasauli neziņā.

Dažas lietas tomēr ir skaidras. Viesošanās laikā tika pārrunātas Chruščeva komūnisma atteiksmes un izredzes pret Maocetunga komūnismu. Tika pārrunāta eventuāla oficiāla Dienvidslavijas atgriešanās padomju blokā, pirmo atceļa soli spērot saimnieciskas sadarbības laukā. Tāpat tika runāts par vispasaules komūnistu kongresu, kuŗā tad komūnistiem no visām nācijām būtu iespēja izšķirties starp Chruščevu un Mao; pēdējam šādā kongresā nav ne mazāko cerību uzvarēt.

Chruščeva vizītei tuvu stāvošas aprindas Belgradē paskaidro, ka viņa sarunas ar Tito notikušas visiespējami draudzīgā atmosfairā un abi šķirušies ar panākto ļoti apmierināti.

VIENVIRZIENA RAĶETES KOMŪNISTU ĶĪNAI

Ārkārtīgi priecādamies par savu lielisko humora sajūtu, Chruščevs pagājušās nedēļas nogalē piedāvāja komūnistu Ķīnas vadībai vienvirziena raķetes uz debesīm.

Chruščevs uzsvēra, ka daži cilvēki, kā Mao un kompanija, kas sauc sevi par revolūcionāriem, ir kā priesteri, kuŗi sludina, ka, ciešot virs zemes, cilvēks izpelnās vietu debesīs. „Mēs esam zemes cilvēki," sacīja Chruščevs, „mēs gribam baudīt dzīvi šai pasaulē. Tie, kas sludina labu dzīvi debesīs pēc ciešanām virs zemes, lai tad arī brauc uz debesīm — padomju raķetēs. Tās mēs sagādāsim."

KANADAS BAZNĪCĀS

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331.

Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.

8. septembrī plkst. 11 no rīta Kapu svētki latviešu kapsētā.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto, Ont., tel. LE 6-2510.

Sv. Jāņa draudze Toronto.

8. septembrī Kapu svētki.

15. septembrī, plkst. 2 p. p. jaunceļamā **dievnama pamatakmens** likšanas dievkalpojums — 200 Balmoral Ave.

Māc. A. Briedis, 44 Marilyn Cr., Toronto 16, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev. - lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361. Danforth Ave.

8. septembrī, plkst. 11 Kapu svētki.

15. septembrī, plkst. 2,30 p.p. dievkalpojums Sv. Barnaba baznīcā.

29. septembrī, plkt. 2,30 p.p. dievkalpojums Sv. Barnaba baznīcā. **Tūlīt pēc** dievkalpojuma, apm. plkst. 3,30 p.p. draudzes vakars baznīcas augšējā zālē.

Bramptonā — 22. septembrī, plkst. 1,30 p.p. dievkalpojums Grace United baznīcā.

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars.

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, 18 Victoria Ave., South.

8. septembrī, plkst. 10,30 no rīta dievkalpojums bērniem ar sekojošu svētdienas skolu; plkst. 11 no rīta dievkalpojums pieaugušiem; plkst. 10,15 bībeles klašu stunda.

LONDONA

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel MU 5-5098.

Londonas latviešu ev. - lut. draudzē, Trīsvienības lut. baznīcā. Oxford un Colborne St.

8. septembrī, plkst. 1,30 p. p. dievkalpojums, dziesmu lapiņas; māc. J. Prauliņš.

SV. KATARĪNES

Sv. Katarīnes latviešu ev. - lut. draudzē, Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave.

15. septembrī, plkst. 3,30 p. p. Bībeles svētku dievkalpojums, dziesmu lapiņas; māc. J. Prauliņš.

NIAGARA

Niagara Falls (Ont.) latviešu ev. - lut. draudzes anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā, 930 Portage Rd.

6. oktobrī, plkst. 2 p. p. Pļaujas svētku dievkalpojums ar dievgaldu, dziesmu lapiņas; māc. J. Prauliņš.

VANKUVERA

Māc. K. Kampe, 1425 W 13-th Ave., Vancouver 9, B. C., tel RE 8-8797, Vankuveras ev. - lut. latviešu draudze.

1. septembrī, plkst. 3 p. p. dievkalpojums Kitsilano baznīcā.

14. septembrī, plkst. 6 vakarā dievkalpojums Kitsilano baznīcā. Pēc dievkalpojuma baznīcas zālē dāmu komitejas rīkotais gadskārtējais **bazārs.**

MONTREĀLA

Māc. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal 28, P. Q. Tel. HU 9-3224.

Montreālas Latviešu ev. - lut. Trisvienības draudze, Sv. Jāņa

Šī gada 8. septembrī plkst. 7.00 vakarā dievkalp., 15. septembrī, plkst. 7.00. vakarā dievkalp.

22. septembrī, plkst. 11.00 no rīta kapu svētki.

29. septembrī, plkst. 7.00 vak. dievkalpojums.

Jauniešiem, kas vēlas iesvētīties pavasarī, jāpiesakās pie draudzes mācītāja līdz 22. septembrim.

Māc. Viesturs Sēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal 29, P. Q. Telef. 484-8394.

Sv. Pāvila ev.-lut latviešu draudzes Montreālā dievkalpojumi notiek Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viateur ielu stūrī.

15. septembrī, plkst. 2 p. p. Montreālā Presbiteriāņu baznīcā.

29. septembrī, plkst. 2 p. p. Prebiteriāņu baznīcā.

Jauniešus, kas vēlas 1964. g. maijā iesvētīties, lūdz pieteikties pie mācītāja.

OTAVA

Otavas latviešu ev. - lut. Miera draudze; māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road. Tel.: RE 3-3806.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 4 p. p. un trešdienās pl. 8. Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

TORONTO MISIONE

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās plkst. 8 vakarā — 106 Dorset Road, Scarboro, Stop 19.

Svētdienu rītos plkst. 10.45 — 11.00 garīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu. Viļņu garums 1350 — Dievs raidītājs.